

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VI

številk 3

September 2012

Zdenka Dogša

Na pragu jeseni

Mala deca - mala briga, velika deca - velika briga. Tako so verjetno razmišljali starši pred koncem počitnic ob računih za šolske potreščine, jesenska obnova in nova oblačila, ki morajo zamenjati stara. Hlače so postale prekratke, jopi kot da so se skrčili rokavi... Medtem pa so otroci jadikovali ob dejstvu, da je konec brezskrbnih počitnic, lenarjenja, neomejenega sedenja pred televizorjem in računalnikom, ukvarjanja z mobilnikom. Predvidevam, da so se le redki lahko uprli skušnjavi tudi v počitniškem času ukvarjati se s sodobnimi elektronskimi napravami in so se raje podali na igrišče, travnik, k Dravi, na kolo, druženje z vrstniki. Ob ponovnem snidenju v šolskih klopih zato večinoma ne razpravljajo o tem, kdo je dalje brnil žogo, kdo večkrat zadel koš, hitreje prekolesaril krožno pot čez Šalovce..., ampak kdo je dobil sodobnejši mobilni, čigav računalnik je hitrejši, kateri laptop zmogljivejši, čigava igrica je

boljša. Da se zaradi vsega tega otrokom vneto nabirajo kilogrami, da prevečkrat zbolijo, da so čedalje bolj nespretni in se zato pogosteje poškodujejo, je pokazalo že veliko različnih raziskav. Sicer pa smo jim tudi starejši slab zgled. Tudi mi se vedno pogosteje pogovarjamo prek računalniškega ekrana ali mobilnega telefona. Nadaljevanke, filmi in še kaj zabavnega se vrtijo že popoldne, olimpijado si je bilo treba ogledati, saj gre vendar za šport. Ker se nam vedno mudi, »skočimo« v trgovino z avtomobilom namesto s kolesom, saj smo tako prej spet doma...

Še je čas, da pred zimo, ko bodo možnosti rekreacije na prostem zelo skržene, izkoristimo tople in malo manj tople jesenske dni za kakršnokoli aktivnost in k njej prijazno povabimo še naše majhne in velike otroke. Za boljše počutje in večjo odpornost v mrzli zimi, ko nas mučijo razne viroze, gripe in druge zdravstvene težave!

Jurij Borko, župan

Investicije v letu 2012

OBNOVA VODOVODA ORMOŽ - SREDIŠČE, FAZA 1, ODSEK 2

Investicijo obnove vodovoda smo podrobneje opisali v pomladni izdaji Sredice, ko so dela potekala zelo intenzivno in tako nam je do konca avgusta uspelo zaključiti veliko in pomembno investicijo. Izveden je bil tudi kvaliteten in tehnični prevzem investicije, izdelan Projekt izvedenih del, torej deluje celotna nova trasa vodovoda med Frankovci in Središčem ob Dravi (do Droge).

Nov vodovodni vod bo zagotavljal zadostno količino vode v naših treh največjih naseljih, bistveno pa bo zmanjšal izgube vode, ki je v zadnjem času že dragocena, v prihodnosti pa bo gotovo še bolj. Da bi lahko ugotavljali dobavljene količine vode, pa tudi morebitne izgube, je na odseku pred Obrežem nameščen vodomerni, ki bo omogočal odčitavanje in spremljanje obojega. Po celotni trasi je

po projektu nameščenih veliko hidrantov, ki bi v primeru požara zagotavljali zadostno količino vode in lahko dostopnost.

Pomembnost investicije je danes, ko še tudi pri nas mnoge hiše nimajo priključkov na mestni vodovod in se soočajo s pomanjkanjem ali izgubo lastnega vira vode, zelo velika. Zato ni naključje, da je občina prejela letos veliko vlog za priključitev na javno vodovodno omrežje. Tam, kjer je to mogoče, smo te priključke izvedli, v proračunu za to leto pa smo zagotovili dodatna sredstva za širjenje vodovodnega omrežja, kar bo omogočilo kar nekaj prepotrebnih priključkov v Šalovcih in Središču ob Dravi. Tudi po višini investicije je projekt bil med večjimi, saj je vrednost investicije, tehnične dokumentacije, nadzora in služnosti presegla 880.000 EUR.

Vsem, ki so sodelovali in se trudili za uspešnost projekta se iskreno zahvaljujem za dobro in korektno sodelovanje. Posebej partnerju v

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

projektu, občini Ormož z županom Alojzom Sokom, firmi IEL, d.o.o., iz Maribora, ki je izdelala tehnično dokumentacijo, Komunalnemu podjetju Ormož, ki je kot izbrani izvajalec izvedlo vsa dela, Slavku Bratuši, s.p., ki je opravil tehnični nadzor nad investicijo, Upravni enoti Ormož za sodelovanje pri izdaji gradbenega dovoljenja in tehničnega prevzema, Službi vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko za dodeljena sredstva in sodelovanje pri izvedbi projekta. Posebna zahvala in pohvala velja občinski upravi naše občine, sodelavcem v skupni občinski upravi Ormož in Javni ra-

zvojni agenciji Ormož, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi projekta ter uspešnem pridobivanju evropskih sredstev. Velika zahvala tudi našim občankam in občanom, ki so podpisali služnosti za položitev vodovoda na njihovih zemljiščih, in za strpnost pri izgradnji, saj so v času gradnje potekale polovične zapore cest in občasno tudi popolne zapore ulic.

V letu 2012 pripravljamo skupaj z občino Ormož še projekt obnove trase vodovoda med Frankovci in Ormožem - odsek 1 - in prenovo vodovoda v naselju Obrež in Grabe.

MODERNIZACIJA OBČINSKE CESTE GODENINCI - SREDIŠČE - PRESEKA

Z investicijo prenove omenjenih odsekov lokalnih cest smo bili uspešni na razpisu za dodelitev evropskih sredstev že v letu 2011 - t.i. »južna meja«. Zaradi zagotavljanja lastnih sredstev za DDV smo izvedbo predvideli v letu 2012. Že v začetku letošnjega leta smo izvedli razpis za izbiro najugodnejšega izvajalca. Izbrana je bila firma Asfalti Ptuj, d.o.o. Vrednost del po podpisani pogodbi je bila 562.000 EUR in vrednost nadzora nekaj manj kot 9.000 EUR. Z deli smo pričeli v mesecu maju, in sicer je bilo treba na obeh cestnih odsekih popraviti cestišča, predvsem tam, kjer so s sondiranjem ugotovili slabo tamponsko podlago. Cesti sta na nekaterih delih bili zelo uničeni in res potrebni prenove, zamenjali pa smo tudi

dotrajano ograjo na mostu proti Preseki. Naredili so novo nosilno asfaltno plast in fino asfaltno prevleko. Urejeno je tudi odvodnjevanje, potrebni prepusti, bankine in odvodni jarki. Zaradi širine ceste in varnosti na njej (predvsem v megli) je narejena črta za delitev vozišča. Vsa dela so bila zaključena do konca avgusta, kot je bilo predvideno po pogodbi. Izveden je bil kvaliteten prevzem, obračun ter izdana končna situacija.

Z zaključkom omenjenega projekta smo pridobili okrog 5.400 m prenovljenih lokalnih cest, ki so sedaj dobro prevozne. Povečala pa se je tudi varnost. Res pa je, da se je s temi pogoji pri nekaterih voznikih bistveno povečala hitrost vožnje, ki je predvsem skozi naselja dostikrat previsoka in tudi nevarna.

Cesta Godeninci - Središče - Preseka

AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA V ZGORNJIH ŠALOVCIH

Izgradnjo avtobusnih postajališč v zgornjih Šalovcih smo predvideli že v letu 2011, vendar smo zaradi pridobivanja ustreznih dovoljenj investicijo izvedli v letu 2012. Avtobusna postajališča so bila izvedena v kombinaciji tako, da je enostransko zagotovljeno ustavljanje avtobusa izven vozišča - smer Obrež, v drugi smeri vo-

žnje pa kot postajališče za potnike, ki je za ustavljanje avtobusa na vozišču urejeno s talno označbo - smer Krčevina. Investicijo sta izvajali firma Holermous Ormož in Cestno podjetje Murska Sobota. Vrednost projekta je 23.000 EUR. Najpomembnejša pridobitev pa je, da bo varnost pešcev, šolskih otrok in občanov, ki uporabljajo avtobusni prevoz, bistveno večja.

Avtobusni postajališči v zgornjih Šalovcih

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

OBNOVA SPOMENIKA IN MOSTU NA GRABAH

Obnova spomenika iz I. svetovne vojne na Grabah je bila planirana v letu 2011, vendar ni prišlo do realizacije. Spomenik smo obnovili v maju in juniju. Z obnovo je dobil svoj prvotni videz, namreč vremenske razmere in čas so ga že zelo načele. Prenovljen je spomenik s tablamami in pripadajočo ograjo, v jesenskem času pa nameravamo še urediti zelenico in grede okrog spomenika. Obnoviti je potrebno še drogove za zastave, dodali pa bomo tudi kakšno

klop. Obnova spomenika je stala nekaj manj kot 2.000 EUR, za že predvidene posege je denar zagotovljen.

Tudi obnova oz. zamenjava lesenega mostu prek potoka Črnc, ki s pešpotjo povezuje Grabe in Središče, je bila nujna, posebej zaradi varnosti pešcev in kolesarjev, ki ta most uporabljajo. Most je zgrajen popolnoma nov iz domačega bora, v enaki obliki kot prejšnji, so pa dodatno postavljeni novi temelji in nosilna konstrukcija. Vrednost investicije je 2.900 EUR.

UREDITEV PLOČNIKA, JAVNE RAZSVETLJAVE IN METEORNE KANALIZACIJE V KOLODVORSKI ULICI V SREDIŠČU OB DRAVI

V proračunu za leto 2012 so pri investicijskem delu zagotovljena sredstva za izgradnjo pločnika, javne razsvetljave in dela meteorne kanalizacije v Kolodvorski ulici v Središču ob Dravi. Ta ulica je prometno zelo obremenjena, samo cestišče pa je v precej slabem stanju, kar predstavlja predvsem za pešce in kolesarje veliko nevarnost. Za omenjeno investicijo je bila izdelana tehnična dokumentacija in izveden javni razpis za izbiro izvajalca. Izbrano je bilo Komunalno podjetje Ormož. Vrednost del po podpisani pogodbi je 112.000 EUR. Pločnik z javno razsvetljavo bo zgrajen v dolžini

580 m, to je do prehoda čez železniško progo, obnovljeno bo tudi nekaj meteorne kanalizacije, ki je dotrajana. Po dogovoru za sofinanciranje z Elektro Ptuj in Ormož bodo istočasno položeni električni zemeljski vodi, kar pomeni, da se bomo v zgornjem delu ulice znebili lesenih električnih drogov. Izvajalec bo ob izgradnji pločnika vgradil odtočne cevi za hišne priključke fekalne kanalizacije, ki jo načrtujemo. Tako bi se ob izgradnji le-te izognili rušenju pločnika in nepotrebnemu kopanju. Investicija bo zaključena predvidoma do konca meseca oktobra.

Sam pločnik bo od cestišča fizično ločen z zelenico in robniki, ki so v enaki višini, kar bo ulici, ki je dovolj široka, dalo nov, lepši videz.

Trasa pločnika v Kolodvorski ulici

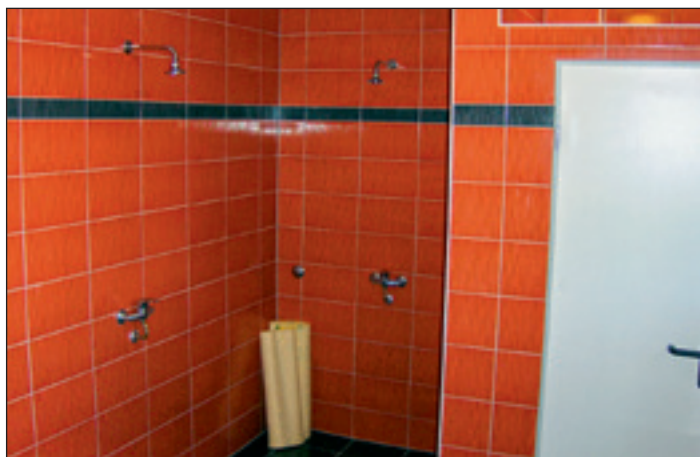

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

OBNOVA SLAČILNIC V ŠPORTNEM PARKU TRATE

Zgradba in slačilnice za potrebe Nogometnega kluba so bile zgrajene in opremljene v osemdesetih letih, kasneje pa so se izvedla samo nujna vzdrževalna dela. Cevovodi, odtoki, kopalniška oprema in ploščice so dotrajale, zato je prenova bila nujna, saj prostore v tem letu uporablja 60 do 70 otrok, ki obiskujejo treninge in igrajo tekme, ter približno 20-članska ekipa, ki sedaj nastopa v Superligi MNZ Ptuj. Igrišče uporablja tudi osnovna šola. Občina je v svojem proračunu zagotovila del sredstev na razpisu Fundacije za šport. Na žalost na razpisu nismo bili uspešni, saj so sofinancirali samo velike projekte. Ker je prenova bila nujna, je občina z lastnim deležem v višini 8.000 EUR nabavila večino potrebnega materiala,

Notranji in zunanji del v športnem parku Trate

PROJEKT KANALIZACIJE IN ČISTILNE NAPRAVE ZA NASELJA SREDIŠČE OB DRAVI, OBREŽ IN GRABE

O projektu kanalizacije in čistilne naprave smo že pisali, občani pa so se s pripravo projekta, ki je potekal več kot leto in pol, seznanili na predstavitvah po krajih in pa na terenu samem, saj so v tem obdobju snemali teren, trase in greznice, kar je bila podlaga za nastanek tehnične dokumentacije. Poleg te smo v letošnjem letu pridobili še vse potrebne služnosti in pa izdelali potrebno investicijsko dokumentacijo, ki je bila potrjena na občinskem svetu. Tako kot je posamezna dokumentacija nastajala, tako smo jo sproti pošiljali na Ministrstvo za okolje in prostor, kjer so jo pregledovali, in tako smo v maju imeli skupaj s projektanti in našo projektno skupino usklajevalni sestanek, kjer smo dobili zelo pozitivne odzive za projekt.

Jurij Borko

Naj dijak in zlati maturant iz Središča

Luka Horvat iz Središča ob Dravi, dijak 4. letnika Elektro in računalniške šole Ptuj, je v šolskem letu 2011/2012 dosegel dva zelo pomembna uspeha. Izbran je bil za najboljšega dijaka šole in postal tudi zlati maturant. Res zavidanja vreden uspeh. Čestitke! Luka bo študij računalništva nadaljeval v Mariboru. Udeležil se je sprejema, ki ga je za dijake pripravil župan mestne občine Ptuj dr. Štefan Čelan. Tam je bil tudi ravnatelj Rajko Fajt.

nekaj je prispeval klub in sponzorji, ki so dela izvajali. Ob prenovi je bil izveden tudi nov vodovodni priključek in priključki za odpadno vodo. Na novo je zgrajen vodni vir za zalivanje športnega igrišča, ki je v tem sušnem obdobju omogočil, da je igralna površina ostala zelena in omogoča dobre pogoje za treninge in igro.

Opravljenega je bilo tudi veliko prostovoljnega dela članov kluba in nekaterih občanov. Vrednost investicije je v celoti preseгла 15.000 EUR, zato se vsem, ki so pri prenovi pomagali, iskreno zahvaljujemo. Prenovljene slačilnice in tudi del zunanjih prostorov ima tako novo obliko, ki je zelo funkcionalna, nudi pa dobre pogoje za izvajanje treningov in igranje tekem.

Dogovorjeno pa je bilo, da v najkrajšem možnem času vložimo uradno vlogo za pridobitev kohezijskih evropskih sredstev, brez katerih tega projekta občina ne more izpeljati. V juliju smo tako oddali uradno vlogo z vso potrebno tehnično in investicijsko dokumentacijo ter potrebne priloge. Na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje (sprememba ministrstva) se naša vloga pregleduje, dopolnili smo jo s projekti za izvedbo - PZI in gradbenim dovoljenjem. Po usklajevanju pričakujemo, da bi do konca leta 2012 pridobili sklep o sofinanciranju, izvedli razpis za izbiro izvajalca in v letih 2013 - 2014 investicijo izvedli, saj so pravila kohezijske politike jasno določena. O poteku in realizaciji projekta bomo občane sproti obveščali, saj je projekt po pomembnosti in finančnem obsegu daleč največji v naši občini.

Milena Milosavljević

Sprejem za učence pri županu

V sredo, 20. junija 2012, je župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko sprejel učence odličnjake in učence, ki so dobili priznanja na državnih tekmovanjih z različnih področij. Uspešne učence je spremljala ravnateljica Jasna Munda.

Odličnjak v vseh devetih razredih Osnovne šole Središče ob Dravi je bil Jan Brodnjak. Jan je dobil tudi zlato priznanje na državnem tekmovanju iz nemščine. Sprejema pri županu se iz objektivnih razlogov ni mogel udeležiti, zato mu je župan priznanje izročil naknadno.

Na sprejemu pri županu je bila tudi osmošolka Ivana Aleksič, ki je na državnem tekmovanju iz slovenščine prejela zlato Cankarjevo priznanje.

Matic Horvat je na tekmovanju iz matematike dobil diamantnega kenguruja, bronasto priznanje pa na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru.

V sproščenem pogovoru so učenci pripovedovali o svojih ciljih in željah v prihodnosti.

Župan je uspešnim učencem ob tej priložnosti izročil knjižna darila. Zaželel jim je veliko uspehov pri nadaljnjem šolanju in veliko dobrih ter modrih odločitev pri doseganju njihovih ciljev.

Jurij Borko

Poroka v Središču

V soboto, 25. 8. 2012, sta se v poročni dvorani ormoškega gradu poročila Mojca Zorjan iz Šalovcev in Andrej Horvat iz Podgorcev. Poročni obred sta vodila Albina Lukner iz Upravne enote Ormož in Jurij Borko, župan občine Središče ob Dravi. Obred se je potem nadaljeval v župnijski cerkvi na Grabah. Med svati sta bili tudi njuna hčerka Teja in sin Nik. Družina mladoporočencev živi na Mojčini domačiji v Šalovcih.

Želimo jima srečen zakon.

Milena Milosavljević

Zlata poroka

V soboto, 23. junija 2012, sta petdeset let skupnega življenja obeležila zlatoporočenca Gabrijela in Ivan Osterc iz Središča ob Dravi. Gabrijela in Ivan sta se poročila 19. januarja 1962 v Štrigovi na Hrvaškem. Družino in lep dom sta si ustvarila v Središču ob Dravi. V zakonu sta se jima rodili hčerki Biserka in Metka. Danes ju razveseljujejo vnuk Borut ter vnukinji Eva in Lucija.

Ivan je bil do upokojitve zaposlen na železnici. Še danes pa rad zapoje v pevskem zboru društva upokojencev, saj ga je glasba vedno bogatila. Gabrijela je ves čas delala doma na kmetiji in skrbela za družino. Bila pa je tudi zaposlena na središki šoli.

Gabrijela in Ivan si na jesen življenja rada vzameta nekaj časa zase, za družino in za druženje s prijatelji. Še vedno sta čila in optimistična, zato lažje prenašata vsakdanje skrbi.

Župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko jima je ob visokem jubileju izročil zlato listino občine in jima zaželel, da zdrava in za-

dovoljna preživita še veliko skupnih let in da se zopet srečamo na biserni poroki.

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Veselo 62-letnico, polno notranje moči, pozitivne energije in nalezljivega optimizma, sta ljubezen in usoda iz daljne Rusije z obale Črnega morja najprej pripeljali v našo bližino, pred štirimi leti pa kar v Središče. Ljudmilo Slatenšek, ki živi med nami, pozna že marsikateri občan, najpogostejše kot Milico, vsem ostalim pa njo in njeno zanimivo ter pretresljivo življenjsko zgodbo predstavljamo v Sredici.

Rodili ste se v Rusiji. Kako dolgo ste ostali v domovini?

Ljudmila: »Moja mama in oče sta bila oba ruska vojaka in sta med vojno prišla z rdečo armado vse do Berlina. Po vojni sta živela pri moji babici v Stalingradu (danes Volgogradu), kjer sem se rodila kot Ljudmila Hrikova. Ko sem bila stara tri leta, mi je umrl oče. Mama je zbolela, zato nisem mogla iti študirat, čeprav sem bila dobra učenka. Končala pa sem šolo za voznico tramvaja. Ker sem bila tudi tam uspešna, sem pozneje lahko vozila mestni metro. Volgograd ima namreč skoraj toliko prebivalcev kot vsa Slovenija in meri kar 200 kilometrov. Na svoje otroštvo imam zelo slabe spomine. Bili smo zelo revni in vedno sem bila lačna. Sanjala sem, da bi se vsaj enkrat do sitega najedla. S petnajstimi leti sem začela z različnimi priložnostnimi deli, da sem naju z mamo preživela. V vnemi, da se čimprej osamosvojim in si izboljšam življenje, sem se z enaindvajsetimi leti poročila. Rodila sem dva sinova in pozneje še hčerko. Leta 1976 mi je umrl triletni mlajši sin. Bila sem v bolnišnici, sinova pa pri sorodnikih, kjer so jedli gobe, s katerimi se je zastrupil. 1987. leta sem rodila hčerko Julijo. Po porodu sem ostala nepokretna, ker so mi poškodovali med porodom hrbtenico. Takrat me je zapustil mož, ki se je ustrašil neboljane žene. Na srečo se je moje zdravstveno stanje počasi izboljšalo. Vztrajnost, volja in moč, ki sem jo izkazovala pri okrevanju, je bila vsemu zdravstvenemu osebju nerazumljiva. Moje življenje je po tem

postalo še mnogo težje. Nisem imela nikogar, na kogar bi se lahko oprla ali obrnila po pomoč, pred tem mi je namreč umrla še mama. Poleg službe sem opravljala še druga dela, da smo lahko kolikor toliko solidno živeli v svojem stanovanju.«

Vem, da ste najprej prišli živeti na Hrvaško, v Međimurje. Kdaj?

Ljudmila: »Dolga leta sem bila sama, potem pa sem spoznala Hrvata, ker je podjetje iz Čakovca v Volgogradu gradilo kardiološki center. Zgodila se mi je velika ljubezen in z vsem srcem sem hotela biti z njim. Skupaj z mladoletno hčerko sem se leta 1992 preselila v majhno vasico v Međimurju. Kljub temu da je bila takrat vojna in so vas preletavala letala, da je bila hiša zelo stara in neurejena, da me sorodniki niso marali, sem se poročila in ostala. Trudila sem se, da bi ugajala možu in okolici, pa je bilo vse zaman. Kot ženska iz mesta nikoli nisem delala na zemlji, takrat pa sem se veselila svojega prvega vrta, pa čeprav sem prvo čebulo posadila narobe. Imela sem tudi kozo, gojila petelina in kokoši, da smo imeli jajca, hranila tudi po dvesto piščancev... Ker smo v Rusiji preživljali dolge zime, sem ves poletni dopust pripravljala ozimnico. Tudi po tristo steklenic na leto. To prakso sem nadaljevala tudi po prihodu na Hrvaško. Ob vsem tem sem skrbela še za moževega bolnega sina. Želela sem si, da bi zaradi vsega tega bil mož ponosen name, zanj pa to ni bilo nič vredno, celo jezil se je name, me žalil in zaničeval. Delal je na terenu in vedno redkeje prihajal domov. Žal sem šele po poroki izvedela, da sem že njegova četrta žena. Moja ljubezen do njega je tako počasi ugašala in po vsem trpljenju in šikaniranju, tudi s strani njegovih sorodnikov, sem ga zapustila. Na srečo sem leta 1998 dobila hrvaško državljanstvo, da sem se lahko zaposlila in v Čakovcu s hčerko najela stanovanje. Na žalost pa je podjetje šlo v stečaj in spet sem morala s trebuhom za kruhom, tokrat v Nemčijo. Bivša šefica mi je pomagala, da sem dobila službo čistilke in gospodinjske pomočnice v gostinskem lokalu. Žal pa sem tudi tam kmalu ostala brez službe, saj je lastnik na moje delovno mesto moral vzeti sorodnico. Prišla sem k hčerki v Središče, kamor se je pred tem poročila, saj drugam nisem imela kam, v Rusijo pa se tudi več nisem mogla vrniti.«

Pa vendar takrat v Središču niste ostali?

Ljudmila: »V oglasniku sem našla možnost zaposlitve pri težkem invalidu, upokoјjencu na invalidskem vozičku, obolelem za mišično distrofijo, za nego in pomoč na njegovem domu v majhni vasi pri Poljčanah. Sprejela sem, čeprav sem dvomila, da bom kos temu delu. Človek je tehtal 120 kilogramov in sem ga morala dvigovati. Hkrati pa je bila njegova domačija v zelo slabem stanju. Vendar sem ostala, čeprav je bilo zelo težko. Ščasoma sem se vživela v tisto okolje, uredila vrt, posadila rože in vzljubila lepo okolico hiše, ki sem jo skrbno urejala. Vesela sem bila, da nekdo končno opazi moje delo in me zanj pohvali, me spodbuja, se z mano pogovarja, da nisem bila več osamljena. Moški mi je ponudil poroko, da bi po njegovi smrti imela vsaj streho nad glavo in penzijo. Težko sem se odločila za ta korak, vendar sem vseeno privolila. Svojega moža sem imela

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

rada in ga spoštovala. Rad je imel tudi mojo hčerko in vnukinjo Emilo. Pomagal mi je, da sem pri petdesetih letih naredila voziški izpit in nato sva kupila še majhen avto. Z njim sva se lahko vozila po opravkih. Prvič sem čutila, da sem nekomu potrebna in da me zaradi tega tudi spoštuje in me ima rad. Bila sem srečna, predvsem pa neodvisna in sem se prvič počutila kot prava »gazdarca«. To najino idilo je kvarila edino pijača, ki se ji mož ni mogel odreči, ker so ga krajanji radi postregli, ko se je z vozičkom prevažal po vasi. Po šestih letih zakona sem ostala vdova. Zbolel je namreč še za rakom in odklonil zdravljenje, češ da bi mu podaljševalo že tako težko življenje. Kmalu po njegovi smrti so njegovi sorodniki z neprijetnimi pritiski in grožnjami dosegli, da sem morala zapustiti svoje domovanje in kljub oporoki, tudi zaradi čudnih sodnih mlinov, hišica ob gozdu še vedno sameva.«

Pot Vas je torej spet prinesla v naše kraje...

Ljudmila: »Z moževimi prihranki sem si v Središču kupila manjše stanovanje, kjer živim s skromno vdovsko pokojnino. Ker je sovraštvo njegovega brata šlo tako daleč, da je žaro izkopal iz domačega groba, sem ga dala pokopati v Središču. Tu bova nekoč počivala skupaj.«

Znani ste kot vesela, družabna, optimistična, delovna in vedno urejena oseba. Kako Vam to po vsem trpljenju in nenaklonjenosti usode uspeva?

Ljudmila: »Jaz sem bikica po horoskopu, morda v tem grmu tiči zajec. Vedno sem bila, pa naj se še tako čudno sliši, nabita s pozitivno energijo in upanjem za boljše življenje. Starši so bili borci v vojni, jaz pa borec v življenju. Nikoli se nisem predala. Danes se zelo dobro razumem z ljudmi, rada se družim z njimi. Vsak dan grem k Rupertu na kavo, kjer se dobimo s prijateljicami in se pogovarjamo, kaj bomo kuhale, kaj smo sanjale, kakšne aktivnosti so pred nami... Redno, kot da hodim v službo! Vsak četrtek pa hodim v Čakovec na vaje našega ruskega kulturnega društva Kalinka. Pojemo narodne pesmi, plešemo ruske ples, predstavljamo kulinariko in tako veliko nastopamo, največ na festivalih narodnih manjšin Hrvaške. V društvu imam veliko prijateljev, ki se med seboj spodbujamo, si moralno, in če je potrebno, tudi finančno pomagamo. Skupaj praznujemo rojstne dneve. Letos sem za rojstni dan dobila psičko Frosjo, ki sem jo žal prav te dni morala dati drugam, ker imam astmo in nisem mogla več prenašati njene dlake. Zelo žalujem za njo, saj mi je delala družbo, ko sem bila sama. Na srečo imam še papigo Gošo.«

Vaše korenine so v Rusiji. Kako ohranjate stik z njo?

Ljudmila: »Redko grem na obisk k sinu v Rusijo, ker je pot draga, nazadnje sem bila letos februarja. Sicer pa sem iz vsega srca hvaležna sodobnim elektronskim napravam, ki nam omogočajo, da se s sorodniki in znanci slišimo in tudi vidimo prek zaslonov. Ponosna sem, da sem zelo spretna z računalnikom in tako sem med drugim po internetu po petindvajsetih letih našla svojo teto in sestrično, ki živita v Ukrajini. Redno komuniciram s svojimi rojaki. Tudi tistimi, ki živijo na Bermudih. Ker še vedno rada poprimem za kakšno delo, da si izboljšam svoj proračun, si lahko to privoščim. Sicer pa sem sedaj svoje korenine pognala v Središču. Tu je hčerka in njena družina in tu sem sedaj doma. Z ljudmi se dobro razumem in sem rada v njihovi družbi. Kultura, navade, sociala, organiziranost, politika, življenje nasploh pa je v vsaki deželi drugačno. To sem vedno spoštovala in se zato držala svojega pravila: **Kam prideš, po tisti glasbi pleši, hkrati pa nikoli ne pozabi svojih korenin!**«

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **28. novembra 2012**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 2/12, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnica nagrade Pfeifer & Langen, d.o.o. Ormož, Opekarniška cesta 4 – 50 kg sladkorja, je bila izžrebana Katja Terbuc, Obrež 22, Središče ob Dravi.

Eva Jordanovski

Na sejmu sliv v Osečini

Območna obrtno-podjetniška zbornica Ormož (OOPZ) se je tudi letos skupaj s središkim turističnim društvom (TD) odpravila na 7. sejem sliv v Osečini v zahodnem delu Srbije.

Območna obrtna zbornica Ormož je ob tej priložnosti prvič predstavila svoj tržni del ponudbe za podjetja in fizične osebe iz tujine (tretjih držav), ki jim nudi vso podporo pri ustanavljanju podjetij pri nas, kar jim omogoča poslovanje

Predsednik parlamenta Nebojša Stefanović in predsednik občine Osečina Nenad Stevanović sta obiskala naš razstavni prostor. Sprejeli so jih župan občine Središče ob Dravi Jurij Borko, podžupan občine Ormož Zlatan Fafulić in predsednik OOPZ Ormož Ivan Babič.

lo občine Osečina so se odzvali župan Središča ob Dravi Jurij Borko z delegacijo in podžupan občine Ormož Zlatan Fafulić. Na sejmu sliv se je predstavilo prek 100 razstavljalcev, ogledalo pa si ga je približno 20 000 obiskovalcev iz Srbije in tudi iz tujine. Sejem je organizirala občina ob pomoči turistične organizacije, dobili pa so tudi pomoč države v višini 25 000 EUR. Dogodek ima velik promocijski pomen, saj so o odprtju sejma poročali vsi pomembnejši srbski mediji. Tudi sami smo

Gostje so bili postreženi z ormoškimi vinom in dobrotami iz središke oljarne.

na Slovenskem in še zlasti na celotnem področju EU. Prav tako se je predstavila občina Ormož z letakom, na katerem vabi vse morebitne investitorje. Predstavil se je tudi Anton Novak s Hujbarja s kmetijsko opremo ter turistična kmetija in vinogradništvo Hlebec s Koga. Povpraševanje po izdelkih in storitvah je bilo veliko. Enako dobro se je prodajalo tudi središko olje, ki ga je predstavljalo pet članov našega turističnega društva. Na sejmu je bila tudi predsednica Dragica Florjanič. Opazili smo, da je letos olje in izdelke iz buč poznalo veliko več obiskovalcev kot prejšnja leta, zato je bilo naše delo nekoliko lažje. Oglasili so se predstavniki večjega srbskega podjetja, ki bi želeli mesečno nabavljati večje količine vin iz naših krajev.

Sejem je potekal od petka 31. 8. do nedelje 2. 9. 2012. Odprla ga je predsednik srbskega parlamenta Nebojša Stefanović, čigar stari starši živijo v Osečini. Pestro je bilo tudi obsejemsko dogajanje, ob tem pa so potekala različna predavanja. Tako je bilo tudi srečanje delegacij iz Makedonije, Slovenije Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter domačinov, kjer so se pogovarjali o poslovnem in kulturnem sodelovanju, saj so se srečanja udeležili tudi predstavniki srbske gospodarske zbornice.

Na sejmu je bila podeljena posebna nagrada tudi predsedniku OOPZ Ormož Ivanu Babiču za zasluge pri vzpostavljanju sodelovanja občin iz bivše države in tudi Avstrije. Na povabi-

Skupni razstavni prostor OOPZ Ormož in TD Središče ob Dravi.

si sejem ogledali, kakšno stvar kupili, poklepetali z domačini, spoznavali nove ljudi in se kljub vročini in napornemu delu poskušali imeti karseda lepo.

Sonja Krabonja, Jeruzalem Ormož SAT, d.d.

Dan odprtih vrat Oljarne Središče ob Dravi

Letos smo pripravili že 10. tradicionalno prireditev Praznik buč - dan odprtih vrat Oljarne Središče ob Dravi.

Pripravili smo bogat kulturni program, ki so ga lahko obiskovalci spremljali od 9. do 16. ure. V tem času so si lahko ogledali proizvodnjo bučnega olja, ponudbo razstavljalcev, pokušali raznovrstne jedi iz buč, tudi iz bučnega olja ter se okrepčali.

Na letošnji prireditvi je sodelovalo doslej največ razstavljalcev (okrog štirideset) in ponudnikov dobrot na temo buč in bučnih jedi ter tudi raznih kozmetičnih pripravkov. Razstavljalci in članice domačega turističnega društva so poskrbeli za bogato razstavo bučnih jedi, ki je pri obiskovalcih ponovno vzbudila veliko pozornosti, občudovanja in navdušenja. Prav tako bogato in lepo okrašen je bil oder, ki so ga krasile raznovrstne in raznobarvne buče članic KD Janez Trstenjak in članic TD Središče ob Dravi.

Organizirali pa smo tudi tekmovanje v kuhanju bučnega golaža. Na tekmovanje se je prijavilo kar enajst skupin, ki jih je nadzirala tričlanska strokovna komisija. Po ocenjevanju so tekmovalci svoje bučne golaže razdelili med vse tiste obiskovalce, ki so ga želeli poskusiti. Popoldne pa je sledilo še tekmovanje v šaljivih igrah na temo buč. Kljub temu da so bile igre šaljive in sproščujoče, so se tekmovalci resno in pošteno borili za najboljša mesta. Konkurenca je bila namreč velika, saj je tekmovalo devet skupin.

Ob smehu, razvedrilu, dobri volji in prijetnem druženju smo po končanih igrah podelili simbolične nagrade in priznanja vsem tekmovalcem ter zahvale sodelujočim skupinam, ki so pomagale pripraviti kulturni program.

Vsem, ki ste nam kakor koli pomagali pri pripravi, organizaciji in izvedbi 10. tradicionalnega praznika buč in dneva odprtih vrat Oljarne Središče ob Dravi, se iskreno zahvaljujemo.

Foto: Lazar

Silvija Kuhar

Moskva Tour 2012

Središče - Moskva - Volgograd - Središče

3. avgust 2012. Bil je vroč, soparen popoldan. S severa so se zgrinjali nevihtni oblaki, ki pa dežja niso prinesli. Na Trgu talcev v Središču ob Dravi je bilo čutiti adrenalin, še zadnje vzpodbudne besede župana Jurija Borka in namestnika vojaškega atašeya ruske federacije Antona Momatyuka v slovo, potočena je bila kakšna solzica in že so člani vseslovenske odprave Moskva Tour 2012 krenili s svojimi starodobniki na pot proti Moskvi.

Pot so premagovali s šestimi avtomobili, starimi od 28 do 35 let (dve katrci - R4, golf, visa in dva mercedesa). Odprava je štela trinajst članov iz vse Slovenije: iz Kranja, Horjula, Celja, Sevnice in iz Središča ob Dravi.

Nam, ki smo jih doma spremljali prek telefona in računalnika, se je zdelo petnajst dni njihove odsotnosti dolgo, članom odprave,

ki pa so vsak dan doživeli kaj novega, je minilo hitro in 18. avgusta smo jih z radovednostjo pričakali v sončnem Središču.

Da bi strnili vse vtise, je bilo časa ob prihodu premalo, zato bo, kot ob vsakem povratku doslej, pripravljen potopis s potovanja. O predstavitvi potopisa - predvidoma v zimskih mesecih - boste občani pravočasno obveščeni na oglasnih deskah.

Damjan Munda, poveljnik PGD Središče

3. dan gasilcev Gasilske zveze Središče ob Dravi in 125 let Gasilskega društva Središče ob Dravi

Gasilska zveza (GZ) Središče ob Dravi je praznovala letos svoj 3. dan gasilcev. Tokratno zdaj že tradicionalno prireditev je organiziralo PGD Središče. Potekala je 16. 6. 2012 pri središkem gasilskem domu. Prireditev se je pričela z mimohodom slavnostnega ešalona gasilcev, gasilk in gasilske mladine, ki ga je vodil poveljnik GZ Središče Damjan Vesenjaj. Častni gost na slavnostni prireditvi je bil podpredsednik GZ Slovenije mag. Janez Merc, ki je tudi podelil priznanja in pohvale posameznikom iz PGD Središče ob Dravi in PGD Obrež.

PGD Središče je hkrati obeležilo 125 let gasilstva v Središču. Kot je znano, je leta 1886 središki občinski odbor sklenil, da se v Središču ustanovi požarna bramba. Tako spada središko društvo med najstarejša društva v Sloveniji, na kar smo središki gasilci izredno ponosni. Zelo se trudimo, da še naprej uspešno razvijamo gasilstvo v Središču. Moderni časi pa so tudi v gasilstvo prinesli mnoge spremembe, saj gasilci ne posredujejo samo ob požarih, ampak moramo biti usposobljeni za vse vrste pomoči, ki jih občani potrebujejo. Tako se

moramo nenehno izobraževati in žrtvovati mnogo prostega časa, da smo - ko nas kdo pokliče na pomoč, vedno dobro pripravljeni in usposobljeni ukrepati ter da imamo na razpolago primerno opremo.

Damjan Munda, poveljnik PGD Središče ob Dravi

Prvi tabor mladih gasilcev

Prostovoljno gasilsko društvo (PGD) Središče ob Dravi je v soboto, 23. junija, organiziralo 1. tabor mladih gasilcev. Namen tabora je bil prikazati in predstaviti delo gasilcev ter udeležence naučiti posredovanja ob začetnih požarih.

Zbrali smo se ob osmih v gasilskem domu v Središču. Naše mlade udeležence smo najprej pozdravili, jim ponudili čaj ter slastno pecivo, nato pa smo pričeli z resnim delom. Oblačenje težkih ognjevarnih oblek, obuvanje prevelikih škornjev, pokrivanje s čeladami in natikanje rokavic so naše udeležence dodobra namučili že na samem začetku. Ogled gasilskega doma v tej opremljenosti je bil kar pomemben izživ.

Udeležence 1. gasilskega tabora smo nato razdelili v dve skupini: dekleta in fantje. Tisti, ki so tedaj pomislili, da dekleta čakajo lažje naloge, so se grdo zmotili. Dekleta so pričela z učenjem vezanja vozlov, nato so se navezane na vrh spustile po brežini do Trnave. Fantje so pričeli z učenjem posredovanja ob začetnih požarih in preizkusili uporabo gasilnega aparata na prah. Zatem sta skupini zamenjali delavnice.

Po končanih vajah je sledilo kosilo. Kratek odmor. Moram poudariti, da so nas vsi udeleženci gasilskega tabora s svojim osnovnim znanjem izredno pozitivno presenetili. Ko smo napolnili svoje prazne trebuhe, nas je čakal bolj sproščen popoldan, ko smo veliko uporabljali vodo in bili dodobra premočeni. Prikazali smo tudi zapiranje goreče plinske jeklenke, pripravo pene za gašenje, nekaj minut pa smo namenili tudi tečaju prve pomoči.

Proti koncu tabora pa sta se med seboj pomerili skupini deklet in fantov v treh šaljivih športno - gasilskih igrah. Zmagovalec iger je dobil nagradno vožnjo z gasilskim operativnim vozilom MAN GVC

16/25 po območju občine Središče. Zmagala je ekipa fantov, vendar smo na vožnjo po občini povabili tudi dekleta, saj so žalostni obrazi deklet središke gasilce ganili toliko, da so popeljali tudi nje. Pa saj so se s tem strinjali tudi fantje.

Sledila je še večerja in podelitev pohval za udeležbo v taboru. Mlade udeležence 1. gasilskega tabora smo potem razvozili na njihove domove. Tako smo gasilci in taborniki preživeli zelo pester dan, v katerem smo se odlično počutili. Člani PGD Središče ob Dravi želimo, da tabor postane tradicionalen, pa da bi se ga v prihodnje udeležilo še več mladih.

Zahvaljujem se mentorjem in vsem, ki so pomagali pri izvedbi tabora. Mlade (od 7 let dalje) pa vabim, da se pridružijo prostovoljnemu gasilcem v naši občini. NA POMOČ!

Damijan Vesenjaj, poveljnik GZ Središče ob Dravi

Florjanov pohod

Tudi letos, četrto leto zapored, smo se na Gasilski zvezi Središče ob Dravi odločili, da izvedemo sedaj že tradicionalni Florjanov pohod po naši občini. Da pa izberemo primerno in dovolj dolgo traso, se že par dni prej z našim stalnim vodičem Antonom Marčecem odpravimo na teren, premerimo pot in določimo postojanke, ki so stalnice na našem pohodu.

Zbrali smo se v lepem nedeljskem popoldnevu pred občino in bili prijetno presenečeni nad udeležbo, ki je vsako leto večja. Odpravili smo se proti Rakitju do potoka Trnave, kjer nas je po prečkanju pričakalo gasilsko vozilo z okreplilom. Nato smo prišli mimo stare Droge in čez njive do ceste, ki nas je vodila do Rekreatijskega centra v Godenincih, kjer nam člani vsako leto vljudno odstopijo svoj prostor za malo daljši počitek. Pot je nato zavila v gozd čez Marof in v prijetni senci nas je

na sredi gozda spet pričakal gasilski avto. Pot čez Šalovce in Koračico do zadnje postojanke v Jojšju smo kmalu premagali. Od tam pa po bregu dol in v »obrško jomo«. Po tako »napornem« pohodu pa sledi seveda obvezen počitek z malico, ki traja praviloma do noči in tako je bilo tudi letos.

Zahvala vsem, ki se našega pohoda udeležujete, gasilci se vsako leto potrudimo, da najdemo pravo traso in da vam je z nami prijetno. Do naslednjč NA POMOČ!

Sabina Novak

Poletno dogajanje v Rekreatijskem društvu Godeninci

Letošnje poletje je bilo za člane RD Godeninci kar pestro, saj smo sredi junija organizirali na vaškem igrišču že sedme igre brez meja, 23. junija smo se udeležili vaških iger v Mislinji, 7. julija pa Seljačkih igara v hrvaškem Stanetincu. Sedmih iger brez meja se je kljub slabemu vremenu udeležilo kar pet ekip in večje število gledalcev. Največji pokal so tokrat odnesli člani Udruge mladih iz Stanetince. Ekipa so tekmovala v petih igrah: pijani kmet, skakanje v »jumbo« vreči, pobiranje krompirja med hojo na smučeh, lovljenje jabolk in prenašanje vode nad glavo.

Članom ŠD Straže smo obljubili, da bomo 23. junija nastopili na njihovih vaških igrah. Bilo nas je devet ekip, sodelovali pa smo v petih igrah. Iz Mislinje smo odnesli 2. mesto. Ker sedaj vemo, da priredijo v Mislinji vsako leto enake igre, bomo te do naslednjega leta skrbno proučili, da bomo naslednjč morda prese- netili s prvim mestom.

Tudi Udrugi mladih Stanetince smo obljubili »povratno tekmo«, zato smo se 7. julija odpravili v sosednjo Hrvaško na Seljačke igre. Teh iger so se udeležile tri ekipe, ki so sodelovale v sedmih igrah. Ker so bile njihove igre zelo

podobne našim, smo obe ekipi zlahka premagali ter osvojili odlično 1. mesto.

Jože Šef

Želi in mlatili smo

»Želo in mlatilo se bo« smo imenovali prireditev. Člani Kluba traktoristov Steyr Središče ob Dravi smo se odločili, da bomo poskušali prikazati žetev in mlatav pšenice tako, kot se je to nazadnje v naših krajih počelo pred približno pol stoletja. Želi in mlatili bomo, je bila naša odločitev. Vendar kaj, kje in s čim? Hitro smo se organizirali in kupili 82 let staro mlatilnico, ki jo je bilo treba restavrirati. S prostovoljnim delom nam je to uspelo v kratkem času. Po opravljenem poskusnem zagonu smo ugotovili, da stroj deluje brezhibno. Bili smo ponosni na opravljeno delo.

Prišel je čas žetve, treba je bilo organizirati ročno žetev. »Tudi to ne bo problem«, je rekel naš član kluba Marko Kočevar iz Obreža in nam ponudil svojo pšenico, da smo jo ročno poželi. Žetev je potekala v zelo lepem vremenu, poželi smo približno na petih arih. Snope smo postavili v »hrastave«, kjer so se sušili približno en

teden. Ko se je snopje posušilo, ga je bilo treba prepeljati do mlatilnice. Tokrat nam je priskočil na pomoč Anton Kolarič z »lojtrnim« vozom s konjsko vprego.

Snopje smo naložili na voz in ga prepeljali do mlatilnice, ki je že bila postavljena pri Domu kulture v Obrežu.

Mlatilnico smo poganjali s starodobnim traktorjem znamke Steyr našega člana Borisa Čuleka. Prireditev, ki je potekala v nedeljo, 8. julija, v popoldanskem času, si je ogledalo kar nekaj ljudi, tako starejših, ki so obujali spomine na minule čase, kot mlajših, ki so imeli tako opravilo prilžnost videti mogoče prvič v življenju.

Ivana Kos, predsednica Kulturnega društva bratov Dobrotnišek Škofja vas

Lep majski večer s folkloristi z Obreža in tamburaši z Vinice.

19. maja smo krajanje Škofje vasi doživeli lep večer, ki so nam ga pripravile folklorna skupina kulturnega društva Obrež ter folklorna in tamburaška skupina kulturno umetniškega društva Vinica.

Obiskovalci v dvorani smo nestrpno čakali na nastop naših prijateljev iz severovzhodne Slovenije in sosednje Hrvaške. Že s prvo točko njihovega nastopa je nastalo v dvorani čudovito vzdušje. Izvirna glasba in prijetno petje sta izžarevali temperament plesalcev in pevcev. Že med nastopom smo začutili, da se želijo predstaviti v najlepši luči. To jim je tudi uspelo. Zanimiva, za nas skoraj neznana ali redko videna oblačila, plesu primerne pričeske, ter

vesela, krajevno značilna prijetna glasba, sta nas popeljala v čase, ko se je po vaseh še tako plesalo in pelo. Seznanili so nas tudi s svojimi kraji in običaji, kar smo z zanimanjem spremljali. Kar prehitro je minila dobra ura njihovega programa. Seveda smo z aplavzom dosegli še dodatek in izzveneli so zadnji takti glasbe in petja. Obiskovalci smo bili enotni, da so gostje pripravili res lep majski večer. V upanju, da se še kdaj vidimo, smo se razšli.

Hvala vam, plesalke in plesalci, pevci ter glasbeniki, za to lepo doživetje. Želimo vam še mnogo tako lepih in prijetnih nastopov.

Silva Marčec

Navdušeni nad Evropskim parlamentom in irskimi plesi

Četrtek je bil dan za odhod. Skoraj točno po dogovorjenem času. Krenili smo izpred našega Doma kulture v Obrežu. Voznika avtobusa Robi in Jani sta se trudila za volanom od 16. ure v četrtek do 10. ure v petek, ko smo prispeli tik pred evropski parlament v Bruslju. Potrpežljivo sta ustregla naši želji in nas peljala še na ogled mesta. Zvečer pa še do Antwerpna. (Spati nista hotela z nami na skupnih ležiščih.) V soboto sta nas odpeljala na parkirišče ob reki Schelde in nas pridno čakala do našega odhoda ob 20. uri. Nočno vožnjo sta opravila brezhibno in nas v nedeljo nekaj minut pred trinajsto pripeljala na končno postajo - Dom kulture Obrež.

Bilo nas je trideset potnikov. Skoraj vsi iz naše občine. Le Edita je prišla iz Trbovelj, Boštjan pa iz Gorenja. Edita nas je vodila in nam urenila vse potrebno za izvedbo našega potovanja v Belgijo. Boštjana je imela za moralno podporo. Že na poti v Bruselj smo na postajališčih srečevali »naše domače«, mišljeno Slovence. V Bruslju pred Evropskim parlamentom pa nas je pričakal Franc Huber, Slovenec, fotograf, tisti, ki je v slovensko narodno nošo oblekel na dan vstopa Slovenije v Evropsko unijo bruseljskega dečka, ki lula. (Fotografiral je na bojiščih v Bosni in na Hrvaškem in se teh strašnih dogodkov noče več spominjati.) S seboj je pripeljal še Bojana, fanta iz Bosne. Čeprav z eno berglo, je z nami prepešal in prevozil Bruselj in nam delal družbo tudi naslednji dan v Antwerpnu. (Živi v univerzitetnem mestu Leuven, ki je od Bruslja oddaljen dvajset kilometrov.) Kot se za fotografa spodobi, nas je fotografiral in nam naslednji dan prinesel že fotografije. V njegovem avtu smo prepeljali tudi nekaj naše dodatne »prtljage«, potrebne za druženje z irskimi plesalci (vino, bučno olje, meso iz tunke, prekajene jezike, čebulo, zaseko...).

V parlamentu smo srečali še enega pravega Slovenca. Klemen Žumer je mlad, izobražen, prijazen... fant, ki je zaposlen v Evropskem parla-

mentu. Za naš obisk v parlamentu je rezerviral sobo in predstavitev parlamenta pričel s slovensko in evropsko himno. Če kdo namerava obiskati parlament v Bruslju, mu priporočam, da mu ga predstavi Klemen. Jasno, razložno, razumljivo, prepričljivo. Predstavitev je

poslušal tudi Ariel. Pred dvema dnevi se je priselil v Bruselj iz Kranja, (študiral pa je v Kanadi). Namerava se zaposliti v Evropskem parlamentu. Z nami mu je bilo tako lepo, da se je poslavljajal kar dve uri. Če pa imaš oblečeno majico z napisom Folklorna skupina Obrež, Središče ob Dravi, Slovenija, pa tudi v pivnici v Bruslju srečaš Slovence, ki te seveda nagovorijo. O vrstah piva pa ne bom napisala raje ničesar, ker jih je toliko, da bi mi zmanjkalo prostora na listu.

Nadaljevala bom z Neslovenci v Antwerpnu. Hugo nas je sprejel, nam povedal nekaj o mestu in nam naročil najboljše kosilo. Predstavil nam je tudi plesalce iz svoje skupine in nas učil plesati irske pleske. Plesali smo »po irsko«. Bilo je »ful, kul, mega« dobro. Naše pleske smo jim predstavili v polurnem nastopu in naslednji dan smo že bili na »youtubu«. Minilo je dosti, dosti prekmalu. Ko nam je zmanjkalo vina, smo šli domov. Da o bučnem olju niti ne govorim. Če bi ga še imeli, bi ga bilo premalo. Zato moramo v Belgijo še enkrat. Ali pa bomo šli zdaj na Irsko, ker obvladamo njihove pleske, ki so še živi in jih plešejo ob vseh veselih priložnostih. Hugovi plesalci so nas namučili - ne samo s plesom, ampak so se tudi zelo zanimali za našo hrano in naše navade, kar je bilo zelo naporno, predvsem za tiste, ki smo »pri tujih jezikih« malo bolj šibki.

Za konec pa še samo zahvala vsem tistim, ki z veseljem spremljate naše »podvige«. O tem, kje in kako smo spali, pa bo napisano v naslednji številki.

Nataša Črček, DTV Partizan

Vedno lepa Logarska dolina in Okrešelj

Kot vsako leto doslej nas je tudi letos Društvo za telesno vzgojo Partizan popeljalo 10. junija na izlet v Logarsko dolino.

Pot se je pričela ob sedmih zjutraj izpred Sokolane. Vreme nam ni bilo ravno naklonjeno, saj nas je na poti do našega cilja ujel dež. A zaradi privlačnosti Logarske doline, ki odseva v prvobitnosti okolja ter v številnih naravnih zanimivostih, nas to ni zmotilo. Dolina je dolga 7 km in široka v povprečju 250 m. Deli se v tri dele: spodnji del, ki se imenuje Log, srednji - Plest ter zgornji - Kot. Za Log in Plest so značilne travnate zelenice, Kot pa je pretežno poraščen z gozdom. Za zeleno kuliso gozda se razlega veličastno šumenje **slapa Rinka**. Po prihodu v Logarsko dolino se je kot naročeno tudi vreme malo izboljšalo. Pot se je pričela proti slapu Rinka, ki je eden izmed najvišjih prosto padajočih slapov v Sloveniji. Od leta 1987 zaradi svoje mogočnosti in višine velja za naravni spomenik. Najbolj znan del slapa je spodnja 90 m visoka stopnja. Nad slapom sta še dve manjši stopnji, ki smo si ju ogledali na poti proti **Okrešlju**. Pot na Okrešelj je strma in poteka predvsem po sončni legi. Okrešelj je zanimiv zaradi številnih visokogorskih kraških po-

javov (škraplje, žlebiči) in pestre planinske flore. V koči na Okrešlju smo si napolnili »baterije« in se nato počasi odpravili navzdol. Celotna pohodna pot je trajala približno dve uri.

Po prihodu do avtobusa smo se podali na pot proti jami Pekel, to je **kraška jama**, ki leži dobre 4 km severno od Šempetra v Savinjski dolini in je ena največjih kraških jam na Štajerskem. Jamo je izdolbel tok potoka Ponikvica, ki pred jamo ponikne, iz nje pa priteče z imenom **Peklenščica**. 1159 metrov dolga pot po jami je lahko speljana in lepo vzdrževana. V jami smo spoznali tako vodno kot suho kraško jamo, sestavljena je namreč iz dveh etaž. V spodnjem, **vodnem delu jame** pot poteka ob potoku Peklenščica in vodi do največje znamenitosti v jami, do najvišjega slovenskega **podzemnega slapa** s štirimi metri vodnega padca. Zgornji, **suhi del jame** pa krasijo raznolike kapniške oblike. Ker voda s seboj prinaša različne snovi, so kapniki v jami obarvani v različnih odtenkih rdeče in rjave barve. V jami Pekel živijo številne rastlinske in živalske vrste. Na stenah, po stropu ter v vodi so lišaji, mahovi in alge, v jami pa se skrivajo tudi hroščki, pajki, polžki, raki in netopirji.

Jamo smo zapustili skozi umetno izdelan izhod na vrhu in se odpravili do avtobusa. Naša pot se je nadaljevala proti domu, v upanju, da se naslednje leto spet družimo na izletu. V imenu vseh članov se zahvaljujemo vodilni ekipi Društva za telesno vzgojo Partizan, ki nas vsako leto znova popelje na čudovit izlet.

Foto: Renato Horvat

Samo Žerjav

Poletje je čas za odbojko na mivki

Odbojka na mivki je zadnjih nekaj let tudi v naših krajih postala izjemno priljubljena, verjetno tudi zaradi tega, ker jo lahko enakovredno igrajo fantje in dekleta skupaj. Začeli so jo igrati v obreški »jomi«, nekaj let zatem pa je tudi Središče dobilo svoj odbojgarski »peskovnik« na Tratah. Priložnost, da organizirajo turnir, so letos začutili tudi pri domačem DTV Partizanu.

Društvu je sredi poletja (in dopustov), verjetno tudi zaradi lepih nagrad za najboljše, uspelo pod Gradišče privabiti devet moštev želnih igre, sprostitve in športne napetosti. Na roko jim je šlo tudi vreme – prava poletna vročina je takrat hvalabogu izostala. Že pri prvih igrah smo predvideli, katera moštva bodo domov odšla s pokali. Zmagala je ekipa *bumefekt*, za odtенок boljša od ekipe *grinmer*. *Krapeki* so se zadovoljili s tretjim mestom. Na žalost ni bilo med najboljšimi nobenega domačega moštva, ampak nič ne de – bo pa naslednje leto uspešnejše zanje. Na koncu smo vsi prisotni »navalili« še na »partizanove« hrenovke, jih malo poplasknili z domačim »grablenskim« pivom in si (vsaj tisti, bliže Tratam) obljubili, da se bomo, če bo vreme dopuščalo, dobivali še do konca poletja.

Samo Žerjav

Diši po starih dobrih časih

Ah, z nostalgijo se spominjam devetdesetih let, ko smo kot majhni nadebudneži prihajali na tekme v Gorišnico, Markovce, Slovenjo vas in drugam. Takoj ko smo se pojavili, so se domači nogometaši, naši vrstniki, v večini gostujočih krajev ubadali z mislijo: »Pa ne že spet Srjanci, spet jih bomo *fasali*!«

Nekaj igralcev, ki so takrat igrali z avtorjem tega članka, se še danes lovi za okroglim usnjem, danes seveda v članski ekipi. Po nekajletnem padcu v tej najbolj cenjeni starostni kategoriji je članska ekipa zasijala v starem sijaju: spomladi, torej ob koncu sezone 2011/2012, so drugič zapored postali prvaki 1. lige Medobčinske nogometne zveze Ptuj. Napredovati v Štajersko ligo ali ne je bila glavna dilema zadnjih dveh sezon. Naposled pa so se v Ptuj zamenili, da uvedejo neke vrste vmesno, ptujsko Superligo – močno lokalno ligo, ki bo na igrišču med Središčem in Poljčanami zvabila več gledalcev, kot je bilo v navadi prejšnja leta.

»Srjanci« ne veljajo več kot favorit za naslov prvaka, bi pa bili zadovoljni s končno uvrstitvijo med prvih pet, šest moštev. Če ne drugega, da bi bili vsaj pred Ormožem. Lokalni derbi med omenjenima moštvoma, ki smo mu bili priča že v drugem krogu, je na Trate privabil dobrih tristo navijačev. Zmaga je pričakovano ostala doma (5:1), domačemu strokovnemu štabu z Boštjanom Zemljičem pa vlila upanje, da se lahko njegova ekipa enakovredno kosa z vsemi moštvoma. Se vidimo »na bregi« ali pa v »sektori c«!

Pokal za prvaka 1. lige MNZ Ptuj v rokah »Srjancev«.

Zmaga nad Ormožem je bilo treba bučno proslaviti.

Milan Majerič

Nogometna pomlad

Mogoče se sliši neverjetno, da govorimo o pomladi ravno sedaj, ko je tukaj jesen, pa vendar v NK Središče ob Dravi to res velja. Starejši poznavalci nogometa na Središkem govorijo, da se ne spomnijo, da bi kdaj bilo toliko mladih nogometašev, kot jih je sedaj. Govorimo o selekciji U8, U10, U12 in U14. Zadnja pridobitev kluba je ravno U14, ki je nastala kar naenkrat, in prvi vtisi so zelo dobri. Trenerji selekcij so: U8 – Gregor Nemec, U10 in U12 – Smiljan

Cener in Branko Kontarček, U14 – Miha Rakovec. Trenerji pravijo, da je med treningom v športnem parku Trate toliko avtomobilov, kot da bi bila tekma. Mladi nogometaši pridno trenirajo in poslušajo napotke trenerjev. Vse to, česar se bodo naučili na treningih, pa bodo pokazali na tekmah. Zato vas vabijo, da jih pridete pogledat na treninge, še zlasti pa na tekme in zanje navijate ter jih tako še bolj spodbujate k delu in v tekmovalnosti.

Milan Majerič

Nogometni turnir v Središču

23. junija letos je potekal v Središču ob Dravi prvi nogometni turnir selekcij U8 in U10. Udeležilo se ga je osem ekip, in sicer pet ekip v selekciji U8 in tri ekipe v selekciji U10. Ekipe U8 so bile NK Čakovec, NK Čarda, NK Gorišnica, NK Ormož in NK Središče. Ekipe U10 pa so bile iz Gorišnice, iz Ormoža in iz Središča. Tekme so potekale po sistemu vsak z vsakim. V U10 pa so igrali še po dvokrožnem sistemu. Turnir se je pričel ob 9. uri. Ob 11. uri smo turnir prekinili in vse nastopajoče povabili na zaslužen kosilo. Turnir se je nadaljeval ob 12. uri in zaključil s podelitvijo pokalov ob 14.30. V selekciji U8 so bili naslednji rezultati: prvo mesto NK Čakovec, drugo NK Čarda in tretje mesto NK Središče. V selekciji U10 pa je dosegel prvo mesto NK Gorišnica, drugo NK Središče in tretje mesto NK Ormož. Glede na to, da je bil to prvi turnir in da smo se kar malo bali, kako se bo vse skupaj obneslo, moram reči, da je celotno dogajanje preseglo naša pričakovanja. Upam, da so bile ekipe zadovoljne in da bo naslednje leto turnir še bolj odmeven, kot je bil letošnji.

Zahvaliti se moramo sponzorju Carrera Optyl, d.o.o, ki je tudi letos prispeval denarna sredstva za nakup opreme, vodstvu kluba za organizacijo, staršem, ki so se zelo potrudili pri organizaciji in postrežbi tekmovalcev, ter Danilu Herguli, ki je posodil šotor, da so bili tekmovalci v senci.

Podelitev pokalov

Domači igralci in njihovi navijači

Samo Žerjav

Utrinki z DLUK-ovega poletja

Ljutomerski »Naš Big bend« nas je razvajal z odličnim swingom.

Na noge so nas spravili stari prijatelji iz Žalca.

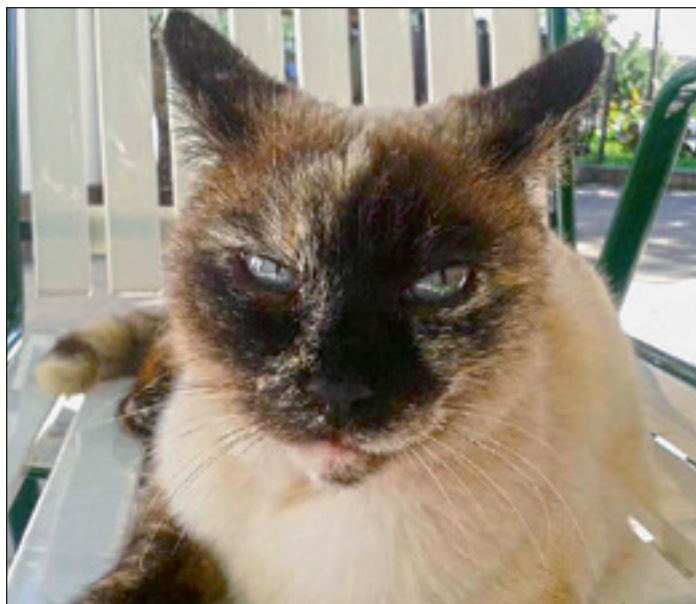
»Mi2« so poskrbeli, da nihče v Središču ni mogel zaspati.

Opazovali smo nebo z odličnim teleskopom.

Borili smo se za pokale pri 40°C.

Naša najbolj zvesta članica Džulika.

Gostili smo rockerje iz sosednjega Miklavža.

Lina Horvat, Špela Majcen Sok

V taboru je bilo super!

V katerem? Najbrž veste, za kateri tabor gre. Konjeniški vendar! Dovolite, da vam poveva, kaj vse zanimivega se je dogajalo v taboru.

18. avgusta smo se zbrali pri vaškem domu na Grabah. Najprej smo se spoznali s tistimi, ki jih še nismo poznali, ker niso bili iz naše občine. Naslednje, kar smo naredili, je bilo to, da smo se na »grablenskem trikotniku« marsikaj pogovorili o konjih in predstavili konjsko opremo. Sledila je malica, jedli smo marmeladne rogljičke in jagodne jogurte. Učili smo se tudi to, kako osedlamo

konja. Vodili smo konja na vrvici, jih očistili in počesali. Naslednja naloga pa je bila krmljenje konja in čiščenje konjeve in jahačeve opreme. Vse to nam je predstavil stric Jura. Zelo zanimivo je bilo, ko smo jahali model - lesenega konja. Potem nam je vsem že krulilo v želodčkih, zato je sledilo kosilo. Sledilo je delo v delavnicah. Prva skupina je risala s kredami po asfaltu, druga je risala z barvicami, tretja pa samo barvala.

Nato smo si na Krčevini ogledali, kako trenirajo kasaške konje. Na domačiji Ivanuševih so nas prijazno sprejeli in pogostili, pokazali so nam tudi vse svoje različne konje, čez dobro uro pa smo se vrnili v vaški dom. Stric Miha in teta Zlatka sta nam spekla palačinke, učiteljica Zdenka pa jih je mazala po naših željah.

Potem bi naj sledil film o konjih, a kaj, ko nekaj ni delovalo. Zato smo lahko odšli na prostor pri cerkvi, kjer smo si pripravili taborni ogenj. Ob njem smo se ogreli in se pošteno najedli pečene ko-

ruze. Takrat smo bili že pošteno utrujeni, zato smo šli spat. Dečki so kmalu zaspali, deklice pa smo se pogovarjale dolgo v noč, saj nismo mogle zaspati zaradi smrčanja, ki je prihajalo od strica Jura. A na koncu smo le zaspale.

Zjutraj nas je zbudil cerkveni zvon. Dečki so se zbudili polni energije, deklice pa bi rade še spale. A je šlo. Pospravili smo spalne vreče in blazine, se umili z mrzlo vodo in si privoščili zajtrk. Ob kakavu in mleku smo jedli namazan kruh in pojedli še vse viške palačink.

Po zajtrku smo lonžirali konja Parisa in Ronjo. Potem smo se odpravili k Dravi. Tam se je poleg nas kopal tudi konj Atos. Vsi smo zelo uživali. Zatem smo se vrnili na kosilo. Čevapčiči in pečene hrenovke so bili odlični. Pa kako smo uživali na vožnji s kočijami, ki so jih vozili stric Vladek, stric Božo in stric Jura!

Ko smo se vrnili, so nas že čakali naši starši in kviz o konjih. Tekmovali smo v treh skupinah. Tudi v tem, katera skupina hitreje sestavi sestavljanke z motivom konja. Zmagala je skupina »lipicanke«, drugo mesto so osvojile »arabke«, tretje pa skupina fantov, ki se je imenovala »kasači«. Zanimiva je bila podelitev priznanj in daril, saj so nas s kočijami peljali po skupinah k Rupertu na sladoled po vrstnem redu, kako smo bili uspešni na tekmovanju. Po vrnitvi smo se poslovili in skupaj s starši odšli domov. Zadovoljni, zares zadovoljni.

Hvala vsem članom Konjeniškega društva Središče in nasvidenje v naslednjem letu!

Foto: Špela Stajnko

Jasna Munda, ravnateljica OŠ Središče ob Dravi

Naši dosežki

Bralcem Sredice predstavljamo dosežke naših učencev v šolskem letu 2011-2012, na katere smo zelo ponosni.

Cici veselo šolo je obiskovalo 23 učencev prvega triletja. Na tekmovalstvu so se vsi učenci dobro odrezali in dobili priznanja Modrega medvedka.

Lutkovni krožek je obiskovalo 12 učencev od 1. do 5. razreda. Pripravili so lutkovno predstavo z naslovom *Od kdaj kače nosijo očala*, s katero so se predstavili na prireditvi Pozdrav pomladi, udeležili pa so se tudi območnega lutkovnega srečanja v Ormožu, kjer so prejeli veliko pohval.

Tudi v tem letu smo sodelovali v akciji Stomatološke sekcije Slovenije *»Čisti zobje - zdravi zobje ob pravilni prehrani«*. Pohvalo za sodelovanje v akciji so prejeli učenci od 1. do 5. razreda.

Na šolskem tekmovanju iz *Vesele šole* je tekmovalo 6 učencev, vsi so prejeli bronasta priznanja. Vid Munda (5. r.), Grega Rubin (6. r.) in Maja Filipič (7. r.) so se uvrstili na državno tekmovanje, kjer so osvojili srebrna priznanja.

Tudi letos so najboljši *matematiki* od prvega do devetega razreda tekmovali za Vegova priznanja. Na šolskem tekmovanju, kjer je tekmovalo 50 učencev, jih je bronasto priznanje osvojilo 14. Učenci 7., 8. in 9. razreda, ki so osvojili prva mesta, so se uvrstili na področno tekmovanje, kjer sta učenca Maja Filipič (7. r.) in Simon Turk (8. r.) osvojila srebrni Vegovi priznanji.

Šolskega tekmovanja iz *logike* se je udeležilo 17 učencev od 6. do 9. razreda, 6 tekmovalcev je osvojilo bronasta priznanja. Maja Filipič (7. r.) se je uvrstila na državno tekmovanje, kjer je prejela srebrno priznanje.

Šolskega tekmovanja za *Cankarjevo priznanje* v znanju materinščine se je od 2. do 9. razreda udeležilo 34 učencev, bronasto priznanje jih je prejelo 14. Na regijsko tekmovanje sta se uvrstili dve učenki. Ivana Aleksić (8. r.) je na regijskem tekmovanju osvojila srebrno priznanje in se uvrstila na državno tekmovanje, kjer je osvojila še zlato priznanje.

Slovensko bralno značko je v letošnjem letu od 1. do 9. razreda osvojilo kar 93 učencev. Vsa leta osnovne šole je bralo šest devetošolcev - zlatih bralcev: Valentina Janžekovič, Jan Brodnjak, Evelin in Rebeka Malec, Kaja Novak ter Jasmina Puklavec. Prejeli so spominjska priznanja in knjižne nagrade.

Na tekmovanju iz znanja *nemškega jezika* sta se Tomi Horvat in Jan Brodnjak iz 9. razreda udeležila državnega tekmovanja, kjer je Tomi dosegel srebrno, Jan pa zlato priznanje.

Pri *nemški bralni znački* Epi Lesepreis je sodelovalo 67 učencev od 4. do 9. razreda. Priznanje za sodelovanje je prejelo 26 učencev, srebrno priznanje 16 učencev, zlato priznanje je osvojilo kar 25 učencev.

Šolskega tekmovanja v znanju *angleščine* se je udeležilo 6 devetošolcev, trije so prejeli bronasta priznanja. Aleksander Trstenjak se je udeležil področnega tekmovanja, kjer je osvojil srebrno priznanje.

Na šolskem tekmovanju iz *kemije* je sodelovalo 11 učencev iz 8. in 9. razreda. Štirje učenci so dosegli bronasto Preglovo priznanje, na državno tekmovanje pa so se uvrstili Jan Brodnjak iz 9. ter Simon Turk in Ivana Aleksić iz 8. razreda.

Za Proteusova priznanja v znanju *biologije* je na šolskem nivoju tekmovalo 11 učencev iz 8. in 9. razreda. Najboljši rezultat sta dosegla Filip Štamberger iz 8. in Valentina Janžekovič iz 9. razreda.

Na tekmovanju *»Kaj veš o sladkorni bolezni?«* je sodelovalo 13 učencev iz 8. in 9. razreda. Tri učenke so dosegle bronasta priznanja, Ivana Aleksić in Sandra Kranjc sta se uvrstili na državno tekmovanje.

Na regijskem srečanju *mladih raziskovalcev* Spodnjega Podravja in Prlekije so učenci 9. razreda Valentina Janžekovič, Matic Horvat in Evelin Malec za raziskovalno nalogo *Sprehod ob Splavnici* prejeli srebrno priznanje.

Območno združenje RK Ormož je organiziralo medobčinsko tekmovanje na temo *»Kaj veš o alkoholu?«*. Našo šolo so zastopali Grega Rubin, Lea Medik, Nika Polak in Lara Terbuc iz 6. razreda in osvojili 1. mesto.

V *debatnem klubu* je delovalo 12 učencev, aktivno so na državnem nivoju tekmoval 3 ekipe. Debaterji so v mesecu marcu pomagali pri organizaciji mednarodnega debatnega turnirja, ki je potekal na šoli.

Šolski otroški parlament je obravnaval temo *»Junaki našega časa - kdo so in zakaj?«*. Trije učenci so našo šolo zastopali na medobčinskem otroškem parlamentu v Ormožu. To so bili Vid Munda (5. r.) ter Janja Žinko in Nuša Vugrinec (7. r.).

Učenci *recitacijskega krožka* so sodelovali na različnih šolskih prireditvah.

Nadaljevanje na naslednji strani

Stanka Horvat

»Stopamo korak naprej - vsak v svojo smer«,

sporočajo devetošolci, ki so se od središke osnovne šole poslovili sredi junija.

Nadaljevanje s prejšnje strani

Otroški in mladinski pevski zbor sta se udeležila revije pevskih zborov, kjer sta bila oba zbora zelo pohvaljena. Nastopali so tudi na komemoraciji pri spomeniku NOB ob dnevu spomina na mrtve in ob občinskem prazniku, ob novem letu so pripravili nastop za učitelje in učence šole, mlajši pevci so se predstavili tudi na prireditvi ob predaji namenu novih igral ter na prireditvi Pozdrav pomladi. Zapeli so tudi na šolski zaključni prireditvi.

Na likovnem natečaju »Planica in otroci« je Rebeka Novak iz 7. razreda prejela nagrado. Za nagrado si je 50 učencev ogledalo v Planici tekmo za svetovni pokal v smučarskih poletih.

Učenci so sodelovali tudi v krožku *Ročne ustvarjalnosti* in svoje ustvarjalne izdelke razstavljali na priložnostnih razstavah.

Planinski krožek je na šoli potekal v sodelovanju s Planinskim društvom Maks Meško iz Ormoža. Skozi leto so se mladi planinci podali na več izletov.

48 učencev razredne stopnje je športni krožek obiskovalo v dveh skupinah. Učenci so prejeli priznanja programa Zlati sonček in Krpan ter pripadajoče medalje.

Na športnem področju so učenci sodelovali na naslednjih medobčinskih tekmovanjih: tekmovanje v krosu, v nogometu (v dvorani in na travi), v rokometu (starejše deklice in mlajši dečki), v atletiki, kjer so se poleg medobčinskega udeležili tudi področnega tekmovanja v Ptuj. Zala Jakl in Ivan Žinko (oba iz 5. razreda) sta se udeležila državnega tekmovanja v uličnih tekih v Slovenj Gradcu. Na medobčinskem tekmovanju v atletiki je osmošolec Filip Štamberger osvojil srebrno medaljo v skoku v daljino, Lara Terbuc iz 6. razreda bronasto medaljo v teku na 600 m, uspešni pa sta bili tudi štafeti dečkov in deklic 4x100 m, obe ekipi sta si pritekli bronasti medalji. Športnica šole je postala devetošolka Evelin Malec. Uspešno je tekmovala na šolskem atletskem mnogoboju, v tekih, suvanju krogle, bila je pomembna igralka v rokometni ekipi. Na medobčinskem prvenstvu v atletiki je osvojila bronasto medaljo kot članica ženske štafete 4x100m in se s štafeto uvrstila na področno tekmovanje v Ptuj.

Športnik šole je postal osmošolec Filip Štamberger. Filip je uspešno in zelo zavzeto tekmoval v vseh disciplinah in ekipah, ki so se udeležile šolskega, medobčinskega in področnega tekmovanja: v jeseni v krosu in nogometu, pozimi v malem nogometu, spomladi v atletiki. Na šolskem atletskem šesteroboju je bil zmagovalec, na medobčinskem tekmovanju v atletiki je osvojil srebrno medaljo v skoku v daljino in bil »hiter« član moške štafete, ki si je pritekla bronasto medaljo. S štafeto in v skoku v daljino se je uvrstil na področno tekmovanje.

Med učenci šole izberemo vsako leto učenko in učenca, ki sta vsestransko aktivna, se udeležujeta tekmovanj in na njih dosegata rezultate, sta vzornega vedenja – tako do sošolcev in ostalih učencev šole, kot tudi do učiteljev in ostalih delavcev šole. Za najučenko je bila izbrana devetošolka Valentina Janžekovič, najučenec pa je postal devetošolec Tomi Horvat.

Naj razred izbiramo med 6. do 9. razredom, pri čemer se točkoje vsestranska aktivnost učencev posameznega razreda. Za naj razred naše šole v šolskem letu 2011/12 je bil izbran 8. razred.

Katja Volgemut

Zaključna prireditev Vrtca Navihanček

Po veselih pripravah smo končno dočakali zaključno prireditev. V šolski telovadnici smo se zbrali otroci, vzgojitelji in družine otrok. Vsi lepo in slavnostno oblečeni in vsi vsaj malo vznemirjeni. Bilo je prijetno srečanje. Med vsemi je bilo čutiti, da zdaj prihaja čas, ko bomo imeli več časa za družinsko življenje.

Najprej nas je vse skupaj pozdravila ravnateljica Jasna Munda. Potem smo nadaljevali s programom. Kar po starosti so otroci zaplesali, zapeli in povedali pesmice.

Nato so se predstavili še minimaturanti, ki so nam veselo pomahali in zažvižgali v pozdrav. Le ti so se najbolj veselili počitnic, saj so vedeli, da bodo po počitnicah odšli v šolo – ker so že »veliki«.

Po našem programu pa sta nas obiskala gusarja, ki sta iskala prijatelja. Našla sta ga med našimi otroki. Skupaj so peli, plesali, se veselili.

Po pogostitvi smo imeli boljši sejem, ki smo ga pripravili skupaj s starši. Starši in otroci so ves teden prinašali v vrtec stvari, ki jih več ne potrebujejo. Od oblačil do igrač. Na sejmu si je vsakdo lahko kupil nekaj zase za simbolno ceno. Izkupiček smo podarili skladu vrtca za nakup igrač.

Lepo smo preživeli vesel popoldan, ki bo marsikomu ostal v spominu. Prvošolčkom pa želimo dobro počutje in uspešno delo v novem okolju.

Jasna Munda, ravnateljica

V vrtcu smo spet prenavljali

V središčem vrtcu smo tudi to poletje nadaljevali s postopno prenovno vrtca. Po prenovi kuhinje, strehe in prve igralnice v preteklih letih smo tokrat prenovili drugo igralnico, zamenjali okna, senčila in radiatorje v dveh igralnicah ter delno prenovili fasado in zunanjo ograjo.

V prihodnjih letih bomo prenovili še dve igralnici, zamenjali preostalo dotrajano stavbno pohištvo, prenovili fasado in ograjo.

Načrtov je še veliko in upamo, da jih bomo ob podpori občine tudi uresničili.

Olga Daljavec

Prireditev ob zaključku šolskega leta 2011/12

Šolska leta se začenejo in zaključujejo. Začetki so prijetni zaradi novih pričakovanj in ciljev, ki jih želimo doseči, konci pa predvsem zaradi uspehov in zadovoljstva, da smo delo opravili uspešno in tako, kot smo načrtovali.

Pripravili smo zaključno prireditev, na kateri smo v začetku obeležili dan državnosti, potem pa se veselili dosežkov učencev in zaključka šolskega leta.

Učenci mladinskega pevskega zbora so pod vodstvom učiteljice Dragice Cvetku zapeli himno, sledil je govor ravnateljice Jasne Munda in nastop recitatorjev s pesmimi o domovini. Program so bogato popestrili učenci s plesnimi in glasbenimi točkami. Za marsikoga je bil težko pričakovan del prireditve, ko sta ravnateljica Jasna Munda in svetovalna delavka Nina Marčec podelili učencem zlata in srebrna priznanja, razglasili naj učenca in učenko, športnico in športnika leta in najboljši razred.

Predsednik sveta staršev Milan Majerič pa se je v imenu staršev zahvalil učiteljem za njihov trud pri delu z učenci.

Vojka Havlas

(z)BERIMO (se) POLETI 2012

ali
kako smo preživel tri tedne poletnih počitniških aktivnosti

Med poletnimi počitnicami središka šola ni samevala, saj so se v njej zbirali učenci, ki so del prostega časa želeli preživeti čim bolj kakovostno. Program brezplačnih počitniških aktivnosti je pod imenom (z)BERIMO (se) POLETI zaživel v sklopu projekta *Opolnomočenje učencev z izboljšanjem bralne pismenosti in dostopa do znanja*, ki smo ga v šolskem letu 2011/12 začeli izvajati na Osnovni šoli Središče ob Dravi. Dejavnosti so bile zastavljene tako, da so zajele vse starostne skupine učencev, nekaj pa jih je predvidevalo tudi vključitev staršev.

V ustvarjalnici Zelišča male čarovnice smo pred šolo uredili zeliščni vrt.

Ogled kratkega filma, ki je nastal na gledališkem taboru.

V ustvarjalnici Kdo je napravil Vidku srajčico so nastale čisto prave srajčice za ročne lutke.

Indijanci so v ustvarjalnici Knjiga o džungli postavili šotorje.

Bralne urice – za lov za izgubljenimi klobuki smo potrebovali klobučke.

Zadnji čarobni večer se je spremenil v iskanje izgubljenih pravljinskih junakov.

V treh tednih druženja je pet učiteljic na šoli izvedlo kar 29 dejavnosti. Poletno druženje smo začeli z bralnimi uricami in (kasneje) bralnim klubom, ki sta bila dobro sprejeta že med šolskim letom. Zanimanje so pritegnile tudi različne ustvarjalnice, kjer so učenci sadili zelišča, šivali, postavljali indijanske šotore in še kaj. V sklopu čarobnih večerov so tako najmlajši kot malo

Pri bralnih uricah smo zbrano poslušali pravljice.

Na literarnem taboru so nastajale izvirne knjige.

starejši potovali v svet pravljič, vključili pa so se lahko tudi v dva tabora – literarnega, v katerem so ustvarjali lastne knjige, in gledališkega, ki se je zaključil s predvajanjem v tistem tednu posnetega kratkega filma. Z željo, da bi predstavili, kako pomembno je kakovostno druženje otrok in staršev, smo vabili na družinski piknik, ki je predvideval »sendvič in knjigo v nahrbtnik«. Počitniški program je vključeval še eno posebnost – odprta so bila tudi vrata šolske knjižnice, kjer smo učence in njihove starše povabili k opravljanju poletne družinske bralne značke. Čeprav je bil izbor dejavnosti kakovostno izpeljan, pa, žal, ni pritegnil pričakovanega števila otrok.

Pester program (z)BERIMO (se) POLETI je sledil načelu, da nas knjige bogatijo – če jim le damo priložnost. Branje je vrednota, zato poskrbimo, da bo otrokom dragocena popotnica na poti odrasčanja.

Valerija Horvat, razredničarka 1. razreda

Sprejem prvošolčkov

Prvi šolski dan je bil za 14 prvošolčkov naše šole prav poseben dan. Ta dan si bodo zagotovo zapomnili otroci, pa tudi njihovi starši. V šolski jedilnici smo jim pripravili prijeten sprejem. Prvošolce je pozdravila ravnateljica Jasna Munda, jim zaželela dobrodošlico v šoli ter vse dobro v novem življenjskem obdobju. Uspešno pot k znanju jim je zaželel tudi župan Jurij Borko. Sledila je igrice Žogica Nogica, ki so jo zaigrali učenci 2., 4. in 5. razreda. Radovednih oči, nasmejanih obrazov ter drobnih, a odločnih korakov so opravili »nalogo« za sprejem v prvi razred. S tem so si prislužili rumeno rutico in skromno darilce. Nato smo se odpravili v učilnico, kjer so se nam po predavanju svetovalne delavke v jedilnici pridružili tudi starši. Presenetili smo jih s kratko deklamacijo o šoli, ki smo se jo že dobro naučili. »Praznični« dan smo zaključili s torto.

Učenci in sodelavci iz OŠ Središče ob Dravi

Pripovedovala bo pravljice

Učiteljica Dragica Ivanuša se je v letošnjem poletju upokojila. Zaključila je delovno dobo, ki jo je začela pred devetintridesetimi leti kot učiteljica razrednega pouka na podružnični osnovni šoli na Runču, nato na Humu, od leta 1976 pa je poučevala v središki osnovni šoli.

Na poti do znanja je spremljala številne rodove učencev. Vezi z učenci in s sodelavci kljub upokojitvi ne bo popolnoma pretrgala, saj bo vodila pravljični krožek *Babica pripoveduje*, ki bo zaživel v tem šolskem letu. Želimo ji vse dobro v novem življenjskem obdobju.

Dragica Ivanuša z zadnjo generacijo svojih učencev.

Andreja Šut

»Videti je vedeti«

Ker nedelja po prvem tednu pouka ni ravno najboljši dan za učenje v šoli, smo se raje podali z vlakom v Ljubljano.

Namesto iz knjig smo se o človeškem telesu učili s pomočjo pravih razstavljenih teles. Ob spremljavi audio vodičev smo se v devetih galerijah ogromno naučili o sestavi telesa, delovanju organov in raznih boleznih. Najmočnejši vtis je naredila na učence razstava zarodkov.

Ljubljana nas je počastila še z otroškim bazarjem, kjer smo med drugim videli tudi kamelo. V prelepem sončnem vremenu so učenci s pomočjo zemljevidov popeljali celo skupino do vzpenjače in se odpeljali na grad. Prepričali smo se lahko, da je Ljubljana, ko ni megle, res lepa in urejena. V prijetnem hladu grajske kapele smo narisali kar nekaj grbov in uživali ob množici ostalih turistov, ki jih v Ljubljani ne primanjkuje.

Polni novega znanja, prelepih vtisov in dobro razpoloženi so si učenci popestrili še vožnjo domov. Ker nam je bilo tako učenje v druženju všeč, vsekakor pa koristno, ga bomo še kdaj izvedli.

Ob tej priložnosti pa pohvala vsem staršem, da so pripravljeni vlagati v otrokovo razgledanost - ne pa samo v materialne dobrine.

Vsem uspešno novo šolsko leto!

Mateja Sok, delovna terapevтка CSO Ormož

Obiskali so nas Rdeči noski - zdravniki klovni

V ponedeljek, 21. maja, so obiskali stanovalce Centra za starejše občane (CSO) Ormož na povabilo direktorice Rdeči noski - klovni zdravniki.

Obiskali so skoraj vse stanovalce, razen tistih, ki si obiska niso želeli. Nekatere v manjših skupinicah, druge individualno v njihovih sobah. Nekatere so nagovorili kar spotoma na hodniku. Stanovalce sta obiskala dva para klovnov, vsak par na drugem oddelku. Bilo je posebno doživetje. Koliko nasmeškov na obrazih sem tistega dne zasledila, koliko ljudi je po dolgem času ponovno izreklo kakšno besedo, zapelo vrstico kakšne poznane pesmi, pokazalo zadovoljstvo na svojem obrazu! Klovni zdravniki so ob stiku s stanovalcem točno vedeli, kaj bo posameznemu stanovalcu všeč. Bodisi zaigrana predstava, zapeta pesem, igranje orglic, šala, ali pa je bil

to le rdeč noski iz mehke pene, ki so ga dali stanovalcem na nos. Ob pogledu v ogledalo se je njihov obraz olepšal z velikim nasmeškom vse tja do ušes. Tudi marsikatera solza se je prikradla na oči, od sreče, veselja, ganjenosti, zadovoljstva.

Tudi zaposlenim so klovni polepšali dan, ko so nam nadeli rdeče noske in nas nasmejali. Bila je za vse zelo drugačna, a prijetna izkušnja. Iskreno smo hvaležni klovnom zdravnikom za vsak sončni žarek, ki so ga tistega deževnega dne prinesli v naš dom in naša srca. Zdaj imamo prav vsi rdeče noske - tiste iz pene - in ko bomo žalostni ali slabe volje, si jih bomo nadeli in se pogledali v ogledalo. To bo gotovo razlog, da se malo nasmehnemo.

Se že veselimo ponovnega snidenja z Rdečimi noski - klovni zdravniki!

Mateja Sok, CSO Ormož

Naši klopotci so spet zapeli svojo pesem

V torek, 14. avgusta, je bilo na naši Rožmarinovi terasi zopet veselo. Tistega jutra je naš stanovalec Jurij Merc, ki je nekoč tudi sam izdeloval klopotce, pripravil in uredil vse potrebno za postavitve naših klopotcev. Pregledal jih je, naredil je rep iz vej in poskrbel, da bi vse teklo tako, kot je treba. Imamo dva klopotca: prleškega in haloškega in le-tega je Jurij izdelal kar pri nas v domu.

Z nami sta bila harmonikaš Domen, ki nam vsako leto popestri naše druženje, in njegov oče. Ko smo postavili klopotce, je sledila »fešta«. Seveda brez značilnega klip-klop ni šlo. Ker vetra ni bilo, smo klopotca pognali kar sami in tako zaslišali pesem, ki jo bosta pela letos.

V domski kuhinji so pripravili odlično kmečko južino in spekli slastne orehove in makove potice. Tudi kakšen špricar se nam je prilegel. In ko smo se tako dobro okrepčali, so nas na noge dvignili zvoki harmonike. Zaplesali smo in tudi zapeli. Za boljši ritem sta poskrbela naša stanovalca - Viktor Kovačec in Marija Draškovič, ki sta harmoniko spremljala z igranjem na lončeni bas oz dükel, kot

mu rečemo. Opogumila pa se je tudi Marija Tišler, ki nam je zaigrala na svoje orglice. Z lepimi spomini in z zvokom klip-klop v srcu smo se počasi odpravili na kosilo.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Poletne aktivnosti Rdečega križa

Med poletnimi počitnicami smo na Rdečem križu Slovenije, Območnem združenju Ormož, zraven rednega dela organizirali in izpeljali številne aktivnosti, med katerimi sta postala dva tabora že tradicionalna. Mladinski raziskovalni tabor, ki ga organiziramo skupaj z ormoško enoto Pokrajinskega muzeja Ptuj - Ormož in Mladinskim centrom Ormož, je potekal v začetku julija in je bil deseti po vrsti, Rdeči križ pa je sodeloval s temo Prva pomoč - tudi jaz lahko pomagam. Skupno se je tabora udeležilo 26 otrok. Otroški počitniški tabor smo že štirinajstič organizirali na Pohorju konec julija. Udeležilo se ga je 21 otrok iz osnovnih šol Središče ob Dravi, Sveti Tomaž, Velika Nedelja in Ormož.

V avgustu smo izpeljali dvodnevno krvodajalsko akcijo, ki se je udeležilo skupno 173 krvodajalcev. Za občane Središča ob Dravi je predvidena akcija v novembru, krvodajalce bomo o njej pravočasno obvestili.

V začetku avgusta smo razdelili 3878 litrov mleka, 800 litrov olja, 8013 kg testenin, pšeničnega zdroba in riža. Gre za pomoč Evropske skupnosti, ki jo je prejelo 370 družin z območja občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž. Razdelili smo več kot 250 kg oblačil, zbrali in razdelili večje število kosov pohištva in gospodinjskih aparatov.

Na zdravstveno ali socialno letovanje smo v juliju in avgustu poslali 70 otrok in dva starejša občana.

Priprava kresa na Pohorju

Organizirali in izpeljali smo tudi tri tečaje prve pomoči za vožnje motornih vozil ter izvajali preventivne meritve krvnega tlaka, sladkorja in holesterola v krvi, ki se za občane iz Središča ob Dravi izvajajo vsako prvo sredo v mesecu med 8. in 9. uro v prostorih občine.

Poletna rekreacija mladih pri Dravi

Helena Srnec

Post kot eliksir življenja

Post olajša duhovno spremembo človeka. Izboljša splošno duševno in telesno počutje. Regenerira človeka od znotraj navzven. Sami se moramo odločiti, če se bomo hoteli dvigniti, se odcepiti od vse svoje nesnage in jo izpustiti iz svojega življenja.

Zavestno se odločimo za čistko in nagrajeni bomo z lastnim izboljšanjem: »Če (...) telesu razen vode ne dovajamo nobene hrane, ima narava čudovito možnost, da izsreba vse odvečne snovi, strupe in nesnago. Pri tem ne prizadenemo nobenega človeškega organa, ampak se očistimo.«¹

Korenine posta segajo daleč nazaj, kot je staro človeštvo samo. Na prve sledove postenja naletimo pri starih Egipčanih. Post so pojmovali kot osnovo za ohranjanje zdravja in mladosti. Postili so se enkrat na mesec, ker so spoznali, da preveč hrane škoduje. Vedeli so, da z nakopičenjem strupov v svojem telesu, ne moremo izkoristiti vsega svojega potenciala.

Postili so se tudi stari Grki. Pitagora, Platon in Sokrat so redno opravljali desetdnevne poste in tako dosegli večjo miselno sposobnost. Kakšna je njihova zapuščina, vemo.

V Tibetu pa je obstajala tudi knjiga z naslovom Osnovna načela medicinske znanosti Tibeta, ki vsebuje poglavje o zdravljenju s hrano in postom.

Tudi oče vseh zdravnikov Hipokrat je zapisal: »Lakota je mati zdravja, presitost pa izvor številnih bolezni.« In: »Človek nosi zdravnika v sebi. Treba mu je samo pomagati pri delu. Če telo ni očiščeno, bolj ko ga hraniš, več škode mu povzročiš.«

Ne moremo pa niti mimo Svetega pisma, ki na številnih mestih priporoča postenje. Jezus se je štirideset dni postil v puščavi, ko se je pripravljaj na svoje poslanstvo.

V spomin na to se kristjani pripravljajo na veliko noč s postom. Izraz postenje pri rimokatolikih pomeni, da vnos hrane omejimo le na en večji in dva manjša obroka dnevno. V pravoslavju pa za ves postni čas velja popolna odpoved mesu. Veliki modreci so dobro vedeli, da je preobilna prehrana poglaviti vzrok bolezni. V sodobnosti terapevtsko postenje izvajajo v številnih klinikah po svetu.

Nekoč so s postom hoteli obuditi svojega notranjega človeka. S postenjem se namreč lažje odtrgamo od morečih in nezaželenih zemeljskih vezi. Torej, poslužujmo se ga tudi mi. S postom bomo prišli do popolne harmonije s svetom.

Kojc pravi, da »... post človeka presenetljivo hitro (...) osvobodi vseh umišljenih spon materialnega in ga prestavi v čisto duhovno sfero popolne harmoničnosti.« In nadaljuje: »Omembe vredno je, da bolniki, če so se pred postom popolnoma izpraznili in če med postom dovolj globoko dihajo, ne čutijo niti lakote niti kake slabosti. Pri pravilno izvajani postni kuri se človek iz dneva v dan bolj počuti, bolj živahen je in bolj vesel. Po postni kuri se pacientu obeta notranje čiščenje, ponovno duševno in telesno pomlajenje, ki ga ne more nikoli doseči nobena znanost.«²

Vse je odvisno od stanja našega duha. Naš duh mora biti usmerjen na zdravje in uspeh. Pravilna mora biti človekova duhovna usmerjenost. Torej etično in moralno delovanje. Post je odlična rešitev za spremembo načina življenja. Post je počitek za prebavila, razgrajevati pa se pričnejo tudi energijske rezerve v telesu.

Postne kure trajajo od 6 do 14 dni, odvisno od bolezni. Lahko je 24-urni post na teden. Pri večini postov velja, da smeta skozi usta vstopati samo svež zrak in čista voda ali precejšen in razredčen sadni ali zelenjavni sok.

Post pa se odsvetuje ljudem, ki nimajo telesnih zalog (podhranjenim, oslabljenim), tistim, ki so psihično in telesno preobremenjeni, bolnikom, ki jemljejo zdravila proti strjevanju krvi (odmerek zdravil je namreč naravnan glede na INR, ki se s spreminjanjem prehranjevalnih navad lahko spremeni), pod zdravniškim nadzorom pa je post dovoljen pri sladkorni bolezni, nizkem krvnem tlaku, hudih infekcijah, raku, motnjah srca in ožilja ter pri shizofreniji, depresiji in drugih duševnih boleznih.

Post - kako se ga lotimo?

Za post je najbolje, da si vsak sam izbere način, ki mu najbolj ustreza, in po katerem se bo najbolje počutil. Organizem potrebuje energijo, zato jo takrat, ko hrane ne zaužijemo, črpa iz rezerv, ki so se v telesu nabrale, s pričetkom pri maščobah. Po dveh dneh lakote ne čutimo več. Pomembno je, da popijemo veliko tekočine (vode, nesladkanih čajev, naravnih sokov) in da opazujemo svoje telo.

Postimo se. Lahko, da imamo kratke motnje vida, mogoče suha usta ali mrzle noge. Lahko, da nam smrdi iz ust, lahko, da nas od izločanja strupov zaboli glava. Vendar se zavedajmo, da smo na poti očiščenja. Lahko, da slišimo razbijati svoje srce in ne moremo zaspati. Post pa nas privede lahko tudi do spremenljivega razpoloženja.

Zaključek posta

Z napačnim hranjenjem po postenju lahko izničimo odlične izide, dosežene med postom. Potrebno je veliko volje in nadzora, da človek po postenju prekomerno ne poveča vnosa hrane. Če bi se po daljšem postenju prenajedli, to utegne biti celo smrtno nevarno. Kako se bo izteklo postenje, je najbolj odvisno od tega, kako ga bomo končali. Zaključek postenja je najpomembnejša faza.

Posta nikoli ne prekinemo naenkrat, temveč jedilnik počasi širimo in širimo ter čez nekaj dni preidemo na normalno polnovredno prehrano. Pomembno je, da jemo večkrat in v majhnih količinah, nikoli čezmerno.

Jesti je treba počasi in v prijetnem vzdušju, hrano pa temeljito prežvečiti. Dovoliti svojim brbončicam, da nas razvajajo v raznolikosti in mnogoterosti okusov.

Zaključujem s Kojčevo mislijo: »S postom postajamo svobodnejši, manj materialni, bolj tenkočutni in jasnovidnejši. Naenkrat spoznamo in vidimo stvari, ki ostanejo drugim, materialistično usmerjenim ljudem, še skrite.«³

1 Kojc, Martin. Učbenik življenja. Ljubljana, Domus, 1989; str. 37.

2 Kojc, Martin. Učbenik življenja. Ljubljana, Domus, 1989; str. 36-38.

3 Kojc, Martin. Učbenik življenja. Ljubljana, Domus, 1989; str. 39.

Helena Srnec

Kličem in pride Jezus

Kličem mamó, se ne javi. Kličem Jezusa, zraven pa še močno maham z rokami, a ni nobenega vidnega odziva. Halllloooooo...

Ugotovim, da sem sama. Torej, pogovarjati se začnem glasno, sama s seboj, vendar hitro umolknem. Izprašujem svojo vest in svoje želje. Zdaj potihoma.

Stojim na križišču in se ne morem odločiti, kam naj zavijem. Obračam se v krogu in iščem kakšen smerokaz, kakšno puščico, krog, pravokotnik. Samo da je znak. Iščem nekaj, nekje, a žal, tega v ranem jutru ne vidim.

Mama se ne javi. Jezus je verjetno kje drugje, zavzet s čim pomembnejšim, kot je le en moj korak in tako se obračam in obračam, dokler se mi ne zavrti in to vrtenje je lahko tudi nek uvod v meditacijo, stoječo sicer, vendar se mi nekaj megli in megli in raje sedem na tla, da posledično sredi križišča ne omedlim.

Zdaj meditiram sede, z zaprtimi očmi, le tu pa tam poškilim in v bistvu s tem dejanjem nekako opeharim samo sebe, češ, zdaj, zdaj, se mi bo pokazal znak, zdaj zdaj bom vedela, kam stopiti in nadaljevati.

Sedim na križišču in vonjam asfalt, prežgan asfalt, zaradi česar viham nosnice in delam grimase. Teh ne rabim videti, te enostavno čutim. Poškilim in pred seboj zagledam visok dimnik, iz katerega vstajajo veliki oblaki dima in krivijo sliko zelenega. Brž zaprem oči, da tudi Jezus ne bi opazil mojega škiljenja.

Nekaj trenutkov lahko preživim v temi, v temi svoje glave, a moram, nekako moram pogledati in povzdigniti veke. Še malo, še samo malo. Zdaj zagledam trgovino, pred katero se je začela zbirati pločevina in po parkirišču so se začeli sprehajati medli obrisi, skorajda živi mrtveci. Brž zaprem oči, da tudi Jezus ne bi opazil mojega škiljenja.

Zdaj čutim cesto. Ravno naprej. Prazna, obdana z zelenjem in srnami. Prek njive leti fazan in pozdravlja vrano, ki se mu smehlja s travnika in poskakuje proti svojemu zajtrku.

Zakruli mi v želodcu in spet lahko čutim. Čutim lakoto, čutim sonce, čutim tisti krog, ki se mi izrisuje pred očmi in se širi in širi in je kot zebasta spirala na prikolicah tovornjaka. Dokaj hipnotično počutje v bistvu, vendar še vedno ne vem, kam naj stopim. Ali naj sploh prestopim ali naj postanem nova maskota mesta, križišča, iskanja?

Mižim. Zdaj so oči že čisto sproščene, telo je v simbiozi z zemljo, duh plava. Začne me boleti rit in umislim si, da sedim na mehkelem masažnem fotelju, ki sprošča moje ritne in vratne mišice.

J: Hallooo, pozdravljena gospodična.

In začutim, da me nekdo cuka za lase, dreza v ramo in vztrajno ponavlja te gibe. Samo da bi pogledala. Vendar nočem. Odločila sem se, da meditiram in čakam znak.

J: Hallooo, a me ne slišite gospodična?

Ja, slišim te in ja, nočem še odpreti oči, če me še enkrat ogo-
voriš, bom primorana ...

J: Hallooo, hallooo, jaz sem, Jezus.

Jojmene, ta, ki me cuka za lase, je Jezus? In počasi odprem veke in glej ga zlomka, zraven mene je mož v bež halji, na nogah ima sandale. Edino, kar moti tisto priučeno nam predstavo o Kristusu, so sončna očala.

Jojmene, pa ste res vi. Vikam ga, seveda, da ga vikam. Saj to je on. Odrešitelj. Pokornik. Oči so kar naenkrat široko odprte, čeljust povešena... Do zastoja pride v trenutku. Hitro vstanem, se opotekam, nerodno mi je, kaj naj naredim, kaj naj naredim, se mi plete po glavi in na hitro vstanem, mu ponudim roko, se predstavim.

J: Sem slišal, da čakaš kažipot.

Da, da, da, čakam na znak. In si ne upam pogledati stran, da ne bi Jezus slučajno narobe razumel mojega obrata in čakanja. Da ga nočem videti. Da ga nočem poslušati...

On je v središču dogajanja. Tukaj je. Dotikam se ga. Gledava se.

J: Kakšen znak pa čakaš, mlada dama?

Čakam, da mi prasila sporoči, kam naj stopim. Katero pot naj izberem. Zaradi tega sem se tudi postavila na sredino križišča, ker bolj očitno kot tukaj, ne vem, kje je lahko...

J: In si pripravljena na nov korak? Na novo, na čisto novo pot? Na spremembo?

Za dve sekundi utihnem in seveda sem pripravljena. V tem istem trenutku zaprem oči in se vidim na poti. Vendar še zmerom ne vem, v katero smer naj najprej zasukam.

J: A slišiš svoj utrip? Potipaj ga na svoji roki.

Jezus vzame mojo roko in jo da v svojo dlan, pokaže z mimiko obraza, naj utihnem in poslušam tik, tik, tik. Poslušam neredno bitje srca in si ogledujem stvarnika. Lepši je, kot je prikazan. Bolj mladosten, iskrico ima v očeh in zelo, zelo bele zobe. Lase ima goste, rjave, lesketajo se ob premikanju sončnih žarkov in mu dajejo neverjetno toplino. Tudi lakota je izginila.

J: A čutiš pretok? Pretok med tabo in vesoljem?

Mmmm, nekaj momljam. Ne, ne, ne čutim nobenega pretoka, ker sem čisto puff od tega, da me Jezus, sam Jezus, drži za roko in mi nekaj govori. Tukaj. Na križišču. Pod milim prleškim nebom. Ja, ja, nekaj se mi dozdeva. In napnem vse sile k čutenju delovanja veselja in opazujem nenehno premikanje obrisov in senc. A je to mislil?

J: A vidiš modro črto, ki povezuje vse stvari, ki te obdajajo?

Priprem oči in pogledam malo bolje. Res! Iz vsake stvari je hlapela modra, tenka črta in vse te črte so imele stičišče visoko na nebu. Videla sem mrežo, stkano iz nitk sveta. Vendar na nebu. Jezus se je nasmehnil in še močneje stisnil mojo dlan. Zavrtelo se mi je, te modre nitke so me obdale in postala

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

sem buba v modrini sveta. Naenkrat sem zakašljala in buba se je razcefrala in se oddaljila od mene. Tudi Jezusa ni bilo več zraven.

Ja, spet sama in še vedno v dilemi, so bile prve besede, ko sem odprla veke. Vendar to ni bilo res. Čutila sem znak. Sedel je globoko v srcu. Oprtala sem si culo in končala s sago na križišču.

Stopila sem proti novi poti, tja, kjer še nisem bila. Noge so me samodejno nosile proti tistemu centru modrih niti, ki sem jih videla in občutila.

Mogoče bom tam spet srečala Jezusa ...

OBVESTILO

Obveščamo vas,
da bomo v sredo, 3. oktobra,
ponovno zbirali odpadni papir
v vseh krajih naše občine.
Vljudno vas prosimo, da ga pripravite
na vidnem mestu do 12. ure.

Učenci in delavci OŠ Središče ob Dravi

DOMAČI PIŠČANCI
PERUTNINSKA KLAVNICA

SEVER

Miran SEVER s.p.

Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

Servis

Munda s.p.

Servis in popravilo motornih vozil

DELOVNI ČAS:

PO - PET: 8.00—16. 00

Servis vozil

Popravilo in vzdrževanje motornih vozil

Tovarniška diagnostika

Renault, VW, Seat, Škoda,

Audi, Citroen, Peugeot, Fiat

Profesionalni CHIP TUNING

Popravilo števcov, motornih računalnikov...

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi

tel: 02 719 00 26
mobi: 041/ 587 - 676

e-mail:

damjan.munda@
amis.net

Servis
Drobne
Kmetijske
Mehanizacije

Popravilo:

- vrtnih traktorjev
- kosilnic
- motornih žag
- motornih škropilnic
- frez
- motokultivatorjev

Razrez hlodovine
Brušenje verig motornih žag

PETER NANČIČ s.p.
 GRABE 18
 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 Tel: (+386) 031-600-536

Slaščičarna Pri Rupertu

Božidar Borko s.p.

Slovenska cesta 53

2277 Središče ob Dravi

Tel: (02) 71 90 593

E-pošta:

rupert.bozo@siol.net

E-stran:

www.slascicarna-rupert.si

Odprto vsak dan od 7. – 22.

v torek od 7. – 12. ure.

FOTO LAZAR
 FOTOGRAFIRANJE
 ZA DOKUMENTE
 IN
 OSTALE
 STORITVE

Obrež 48
 tel.: 02/ 719 11 59

Lepota bivanja

• 3 tesnila
 • 5 komor
 • 76 mm

NOVO!

• okna (PVC)
 • vrata (PVC, ALU)
 • rolete (PVC, ALU)
 • polkna (PVC)

brezplačna številka:
 ((080 10 26))

Štamberger d.o.o., Središče ob Dravi

FRIZERSKI SALON SANDRA

MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,
 BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...

Naročila na tel. 041 / 873 - 311

SE PRIPOROČAMO !!

DELOVNI ČAS:

PONEDELJEK – PETEK: 8 – 18 h

SOBOTA: 7 – 12 h

NEDELJA in PRAZNIKI : ZAPRTO

FRIZERSKI SALON

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.

Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

SANDRA

ELEKTROSET

Trgovina na drobno,
elektroinstalacije, servis

Janežič Vekoslav s.p.

Grabe 20a
2277 Središče ob Dravi

E-mail : elektroset@volja.net
Telefon : (02) 719 13 48
Fax : (02) 719 13 48
GSM : (031) 564 002

Delovni čas:

Pon. - Pet. 9.00 - 16.00
Sob. 8.30 - 12.00

Prodajni program:

- elektromaterial, stikala
- žice, kabli
- električno ročno orodje
- svetilke, žarnice
- akustika
- bela tehnika
- mali gospodinjstvi aparati
- klimatske naprave
- kolesa
- računalniki in oprema

Program storitev:

- elektroinstalacije in meritve
- servis malih gospodinjstvi aparatov
- servis bele tehnike
- montaža klimatskih naprav
- servis in previjanje elektromotorjev
- servis računalnikov in opreme

gorenje

SAMSUNG

Panasonic

CANDY

PHILIPS

SIEMENS

ZANUSSI

BOSCH

www.frko.si

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina Denis Raušl s.p.

Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi
GSM: 031 584 958, E-pošta: denis.rausl@frko.si

- Vse za vašo pisarno -pisarniške potrebščine
- prodaja računalnikov, prenosnikov, audio-video in računalniške opreme
- ureditev žičnih in brezžičnih omrežij
- čiščenje virusov in trojanskih konjev
- reševanje izgubljenih podatkov iz diskov
- za imetnike NLB plačilnih kartic odslej možnost odplačevanja na do 12 obrokov

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemon

IRAZING BRIG FASHION

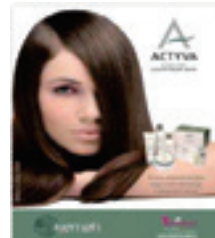
Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

Za zdrave lase! Nova Fibra

Močnejši in odpornejši,
bolj enakomerno čvrsti,
svetleči, voljni in
vitalni lasje.

Več na:

www.frizerski-studio-moni.si

					Avtor: Juže Borko	MAVEC, GIPS	KULTURNA PRIREDITEV VSAKE TRI LETA	POLET, VNEMA	LALO EDUARD	BORZNA ŠPEKU- LACIJA	TESARSKA SEKIRA TESLA	ANTON NANUT
					POLICA							
					PREBIVA- LEC FRANCOS- KEGA ARLESA							
					DIAPOZITIV				IVAN TAVČAR			SLOVENSKI TV NOVINAR (KIR)
					DLAKA POD NOSOM				TRENUTEK, MOMENT			
Križanke bistrijo um.	FOND	JUPITROV SATELIT	VRANJI SAMEC					ITALEC				
			IBSENOVA DRAMA					AM. OPERNI PEVEC (MARIO)				
KMEČKO GOSPO- DARSKO POSLOPJE						JUŽNO- AMERIŠKA KAMELA						
						ČRNI TRN, TRNIKA						
NATANČNA OBLIKA GENA					POD				RAŽENJ			
									ŽIVALSKA NOGA			
NORVEŠKI SMUČARSKI SKAKALEC GRINI					DOHODEK OD KAPITALA						HRVAŠKI PEVEC MARŠAN	RANO- CELNIK, PADAR
					JAPONSKA NABIRALKA BISEROV							
GOROVJE V MIJANMARU							ZAVADLAV ANJA			DOKTOR		
							PISARNIŠKI DELAVEC			PRISIL- JENEK		
DRAGA AHACIČ			PONARE- DEK, PLAGIAT									
			ŠPORTNA NOVINAR. MAJČEN									
Občina Središče ob Dravi	GEOMET- RIJSKO TELO	OKRAS V UŠESIH						GLAVNO MESTO JORDANIJE				
		KOSTNI LOK NAD OČESOM						PODZEMNI ŽUŽKOJED				
FRANCOSKI PISATELJ IN NOVINAR IZ 19. STOLET. (ALPHONSE)					RIMSKI KRALJ				HRVAŠKA INDUSTR. NAFTE			
					REKA NA ALJASKI, YUKON				JAJČNIK			
KUP OMLAČE- NEGA ŽITA						MESTO V DALMACIJI						
						PODSTREŠ- NO OKENCE						
ZBIRALNIK ENERGIJE											OBLASTA BAKTERIJA	ZDRAVI- LIŠČE V BELGIJI
REKA V SREDNJI ŠVEDSKI				TV NOVINAR CLAR				FAKULTETA				
				ŽELEZO				SOGLAS- NIKA V KAČI				
DROBNI ORGANIZMI, KI ŽIVJO V PRSTI							KONOPEC					
RADIJ			1				KRATKA ČRTA					

Rešitev križanke - geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 20. novembra na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado: gostinske usluge v vrednosti 50 EUR.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnela Zlatka Marčec, ISSN 1855-7511.